

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

van

du

DINSDAG 10 NOVEMBER 2009

MARDI 10 NOVEMBRE 2009

Namiddag

Après-midi

La séance est ouverte à 14.10 heures et présidée par M. François-Xavier de Donnea.
De vergadering wordt geopend om 14.10 uur en voorgezeten door de heer François-Xavier de Donnea.

01 Vraag van de heer Robert Van de Velde aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie over "de belastingontduiking met buitenlandse nummerplaten" (nr. 16071)

01 Question de M. Robert Van de Velde au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice sur "la fraude fiscale au moyen de plaques d'immatriculation étrangères" (n° 16071)

01.01 **Robert Van de Velde** (LDD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag gaat over informatie ter beschikking gesteld door de organisatie Touring. Daarin wordt gesteld dat veel automobilisten met een buitenlandse nummerplaat, die in België wonen, het vertikken hun wagen in ons land in te schrijven om evidente fiscale redenen. Touring schat dat de Staat hierdoor jaarlijks meer dan 30 miljoen euro misloopt en wellicht gaat het zelfs om meer, aangezien er geen exacte cijfers beschikbaar zijn, aldus de organisatie.

Wat is uw visie op deze problematiek? Het gaat immers niet alleen over buitenlanders die hier hun voertuig zouden moeten inschrijven. Ook voor Belgen bestaat nog steeds de mogelijkheid met een anderskleurige nummerplaat rond te rijden.

Hebt u weet van andere inschattingen? Kent u de omvang van deze vorm van belastingontduiking?

Kunt u de belangrijkste bevindingen van studiewerk daarover toelichten?

Welke maatregelen stelt u voor om deze problematiek aan te pakken?

01.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, collega Van de Velde, eerst en vooral wil ik een rechtzetting geven bij het bedrag van 30 miljoen euro dat door Touring werd aangehaald. Dat bedrag werd reeds vorig jaar, op 19 mei 2008, verkeerd geciteerd in een ander krantenartikel, wat de volgende dag door mij werd rechtgezet. Blijkbaar blijft het bedrag circuleren. Het gaat hier niet om 30 miljoen euro ontdoken verkeersbelastingen, maar wel om het deel van de verkeersbelastingen dat de Staat jaarlijks inkohiert omdat het niet binnen de termijn werd betaald en dat bij inning wordt doorgestort naar de steden en gemeenten.

Hoeveel euro de Staat jaarlijks misloopt door de belastingontduiking waaraan u refereert, is niet exact te becijferen, omdat de betrokkenen nu eenmaal niet zijn geregistreerd. Vervolgens is niet elke wagen met een buitenlandse nummerplaat waarvan de gebruiker in België woont, in overtreding. Het KB van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen voorziet immers in artikel 3, § 2, in een aantal gevallen waarin de inschrijving in België van een in het buitenland geregistreerd voertuig, niet verplicht is. Een van die uitzonderingen is, bijvoorbeeld, een voertuig dat door een buitenlandse werkgever aan een in België verblijvend persoon ter beschikking wordt gesteld in het kader van een arbeidscontract en waarvoor de bevoegde btw-diensten een attest hebben afgeleverd.

Ik heb ook geen kennis van studies die de omvang van deze vorm van belastingontduiking hebben bestudeerd en becijferd. Ik ben mij wel ten zeerste bewust van de problematiek. Daarom werd er een project opgenomen in mijn actieplan 2008-2009, onder de noemer Nummerplatenfraude – Belastingen, met als

PMO, project management officer, de administrateur-generaal van de belastingen en invorderingen.

Bij de uitvoering van het actiepunt werden de nodige contacten gelegd tussen de FOD Financiën en de bevoegde diensten bij de FOD Mobiliteit en de FOD Binnenlandse Zaken. Een werkgroep met de diverse actoren werd opgericht en het probleem werd in kaart gebracht. Aangezien de FOD Mobiliteit en meer bepaald de Directie voor de Inschrijving van de Voertuigen een beroep moet doen op de gegevens van het rijksregister om een voertuig in te schrijven, is het cruciaal dat de inwoners met een vreemde nationaliteit, die permanent op Belgisch grondgebied verblijven, effectief ingeschreven worden in het rijksregister.

Hier is dan ook een belangrijke taak voor de gemeente weggelegd, die de eerste vaststellingen moet doen en de daadwerkelijke inschrijving in het rijksregister moet verrichten. Voor vreemde inwoners geldt immers dezelfde regel als voor Belgen, in die zin dat ze moeten ingeschreven zijn waar ze feitelijk verblijven. De inschrijving kan desnoods ambtshalve gebeuren. Deze inschrijving regulariseert dit feitelijk verblijf echter niet en de betrokkenen blijven ten volle onderworpen aan de wetten met betrekking tot de toegang en het verblijf van vreemdelingen in België, dat wil zeggen onder de controle van de Dienst Vreemdelingenzaken van de FOD Binnenlandse Zaken.

Om de gemeenten te wijzen op hun plicht actief op te sporen welke buitenlanders, die op hun grondgebied verblijven, niet zijn ingeschreven in de bevolkingsregisters, verstuurd ik onlangs een brief aan mijn collega, de minister van Binnenlandse Zaken, met de vraag de richtlijnen van een rondzendbrief van 25 januari 2006 opnieuw in herinnering te brengen. Deze nuttige gegevens zouden eveneens moeten worden uitgewisseld met de Directie voor de Inschrijving van Voertuigen van de FOD Mobiliteit, weliswaar rekening houdend met de wetgeving op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Aangezien ook de actieve controle, door de verkeerspolitie in en rond de steden, van wagens met buitenlandse nummerplaten erg belangrijk is voor het terugdringen van deze fraudeproblematiek, heb ik er in mijn schrijven bij de minister van Binnenlandse Zaken op aangedrongen ook bij deze diensten de nodige instructies te geven en hen te vragen meer aandacht te schenken aan de problematiek van de buitenlandse nummerplaten.

Een landelijk opgezette actie rond dat thema, vooral in de grensstreek en rond de grote steden, kan reeds een gedeelte van het probleem oplossen.

Daarbij kunnen ook de wagens met een tijdelijke nummerplaat worden betrokken, want ook hieromtrent bestaat er een fraudeproblematiek.

01.03 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw uitgebreid en duidelijk antwoord.

Ik ben blij dat een en ander is rechtgezet omtrent het bedrag van 30 miljoen. Dat leek inderdaad een zeer fors bedrag.

Het is prima om een actieplan te hebben. Ik wil daaraan twee punten toevoegen.

In verband met de inschrijvingen hebt u duidelijk intern een controlemechanisme ontwikkeld. Het externe is natuurlijk moeilijker. U zult daar afhankelijk zijn van een meer Europese samenwerking om na te gaan welke voertuigen worden ingeschreven in het buitenland en hier worden gebruikt. Daar ligt nog een punt van aandacht.

Een extra punt van aandacht is er ook binnen het strafrechtelijke gebeuren, boetes, enzovoort, die ook een knipperlicht moeten zijn om informatie terug te sturen op fiscaal vlak, voor eventuele controles, voertuigen die vandaag door de mazen van het net glijpen en waarop u meer zicht zou kunnen krijgen op die manier. Voor de rest hoop ik dat wij dit euvel uitgeroeid krijgen.

01.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Net als in alle andere domeinen waar men aan fraudebestrijding doet is een uitwisseling van informatie cruciaal. Men moet informatie internationaal kunnen uitwisselen, zoals u zegt, zeker binnen de Europese Unie. Dat is ook de bedoeling op termijn en dat zou een belangrijke troef zijn.

Ook in verband met de verkeersboetes zou een betere uitwisseling van informatie tussen de FOD Justitie,

de politiediensten, de fiscus en de FOD Mobiliteit zeker bijkomende resultaten kunnen opleveren. Het uitwisselen van informatie is een van de doelstellingen van ons actieprogramma en daaraan wordt gewerkt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik dank staatssecretaris Devlies voor zijn aanwezigheid, op tijd en stond.

De heer Weyts, noch minister Wathelet zijn aanwezig. Het is nu 14.15 uur.

02 Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de begrotingsmaatregelen waarbij de verzekeraars zwaar getroffen worden" (nr. 15935)

02 Question de M. Peter Luykx au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les mesures budgétaires frappant de plein fouet les assureurs" (n° 15935)

02.01 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik had mijn vraag gericht aan minister Van Quickenborne. Blijkbaar moet ik ze in deze commissie stellen.

Naar aanleiding van de begrotingsmaatregelen hebben de verzekeraars nogal onthutst gereageerd. Zij worden behoorlijk zwaar getroffen door die maatregelen: met 120 miljoen euro per jaar. Assuralia heeft hierover de kritiek geuit dat er geen overleg met de sector plaatsvond en dat totaal geen impactonderzoek werd uitgevoerd.

Op welke wijze werd er overleg met de sector gepleegd? Welke motivatie schuilt er achter de beslissing ten aanzien van de verzekeraars? Uiteindelijk zal de rekening worden doorgeschoven naar de gewone burger.

02.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, momenteel bestaat er een facultatieve regeling voor de bescherming van de begunstigten van de levensverzekeringscontracten onderworpen aan het Belgisch recht en behorend tot Tak 21, zoals bepaald in bijlage 1 bij het KB van 22 februari 1991 houdende het algemene reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen.

Om te zorgen voor een level playing field tussen de verzekeringsondernemingen en de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen, is die bescherming echter niet van toepassing op de levensverzekering van de tweede pijler van de pensioenen.

De beschermingsregeling werd ingesteld door het KB van 14 november 2008 tot uitvoering van de wet van 15 oktober 2008 houdende maatregelen ter bevordering van de financiële stabiliteit en inzonderheid voor de instelling van een staatsgarantie voor verstrekte kredieten en andere verrichtingen in het kader van de financiële stabiliteit, voor wat betreft de bescherming van de deposito's en de levensverzekeringen, en tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en ook zijn uitvoeringsbesluit van 16 maart 2009 betreffende de bescherming van de deposito's en levensverzekeringen door het Bijzondere Beschermingsfonds voor deposito's en levensverzekeringen.

De toetreding van de verzekeringsondernemingen tot het Bijzondere Beschermingsfonds voor deposito's en levensverzekeringen, gecreëerd in de schoot van de Deposito- en Consignatiekas, gebeurt op vrijwillige basis. Dat fonds beschermt de bovenvermelde verzekeringsproducten van Tak 21 tot een bedrag van 100 000 euro.

De toetredende verzekeringsondernemingen betalen een toegangsrecht dat is vastgesteld op 0,25 procent op het bedrag op 30 september van het vorige jaar van de inventarisreserves, zoals bepaald in het KB van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit van de beschermde contracten, alsook een jaarlijkse bijdrage gelijk aan 0,05 procent van het bedrag op 30 september van het vorig jaar van de inventarisreserves.

Vanaf 1 januari 2011 zal de toetreding tot het Bijzondere Fonds verplicht worden.

Bijgevolg zal het toetredingsrecht worden afgeschaft. De jaarlijkse bijdrage wordt daarentegen verhoogd van 0,05 procent tot 0,15 procent.

Net zoals de banksector werd ook het verzekeringswezen door de financiële crisis getroffen. De federale

overheid moest Ethias te hulp schieten om een faillissement te voorkomen. Ethias was echter niet de enige. De federale en gewestelijke overheden hebben ook miljarden euro in groepen van verzekeringsbanken gepompt. Een deel van dat geld diende om de solvabiliteit van de verzekeringstakken van die groepen te vergroten. In tegenstelling tot wat doorgaans wordt beweerd, is een beschermingsregeling voor de Tak 21-verzekeringscontracten dus niet overbodig. Zoals in de banksector de tegoeden van 100 000 euro werden beschermd, is het ook van belang om de spaarder, die zijn spaargeld in Tak 21-verzekering belegde, te beschermen en gerust te stellen. Daarom wordt deze maatregel doorgevoerd.

02.03 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, dat verwondert mij toch enigszins omdat de heer Colle, voorzitter van Assuralia, verklaarde dat alle verzekeraars vanaf 1 januari 2011 verplicht worden om toe te treden tot het beschermingsfonds. Tot dan toe was enkel Ethias tot dat fonds toegetreden, om de klanten in volle crisis gerust te stellen. Voor alle andere verzekeraars is dat volgens de heer Colle nutteloos. De verbintenissen van de verzekeraars zijn sowieso wettelijk door dekkingsactiva gedekt. Hij houdt vol dat er al een bescherming is. De sector is dus enigszins verrast. Hij laat duidelijk zijn ongenoegen blijken omdat het een overbodige maatregel is die nog geld kost ook.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van de heer Peter Luykx aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de kredietverzekeraars" (nr. 15948)

03 Question de M. Peter Luykx au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les assureurs-crédit" (n° 15948)

03.01 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, wij beleven moeilijke tijden. Veel bedrijven staan onder druk door de crisis. De ongerustheid en onzekerheid maken dat veel leveranciers hun betalingstermijnen strikter toepassen, waardoor bedrijven hun leverancierskrediet moeten herschikken. De kredietverzekeraars spelen daarin een belangrijke rol, want zij waarborgen de betaling van de leveranciers en zij bepalen op basis van eigen informatie en meetinstrumenten of zij de rekeningen van bepaalde klanten willen verzekeren. Indien zij beslissen om een van de facturen van een bepaald bedrijf niet langer te verzekeren, dan heeft dat zware gevolgen. De leverancier is geneigd om zijn handelsrelaties stop te zetten of eist contante betaling bij elke levering, waardoor het leverancierskrediet kleiner wordt en het bedrijf opnieuw in de problemen komt.

Waar ik vooral vragen bij heb, is het vaak willekeurige karakter van die beslissingen van kredietverzekeraars. Hoe komt dat tot stand? Zij bestraffen in bepaalde gevallen immers ook bedrijven die volkomen gezond zijn.

Ik had daarom graag een antwoord gehad op volgende vragen. Ten eerste, bestaan er richtlijnen of normen voor kredietverzekeraars die zij moeten hanteren om een bedrijf al dan niet op een zwarte lijst te zetten of te schrappen?

Ten tweede, welke initiatieven wilt u nemen om met de sector afspraken te maken over een objectieve en transparante wijze waarop bedrijven al dan niet kunnen worden gevisieerd.

Tot slot, hoe kunnen bedrijven zich het beste wapenen tegen onterechte beslissingen van kredietverzekeraars om hen niet langer te verzekeren.

Let wel, ik heb het dus over de afnemer en niet het bedrijf waarvoor bijvoorbeeld een regeling is getroffen met Belgacap om de export aan te moedigen. Het gaat om de afnemers zelf die in de problemen komen door de soms willekeurige, arbitraire beslissingen van kredietverzekeraars.

03.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, er bestaan geen normen of richtlijnen voor kredietverzekeraars die zij moeten hanteren om een bedrijf al dan niet te verzekeren. De risicoschatting maakt deel uit van het tariefbeleid van de verzekeringsonderneming en een rechtstreekse tussenkomst is in dat opzicht onmogelijk.

In het voorjaar bleek dat voor een aantal ondernemingen de dekking van bepaalde risico's werd opgegeven of verminderd zonder reële reactiemogelijkheid. Daarom wilde de minister ingrijpen. Wij hebben Belgacap ingesteld, een overheidsaanvulling op de kredietverzekering. Daarnaast kreeg de kredietbemiddelaar in onderlinge overeenstemming met de kredietverzekeringssector een nieuwe rol toevertrouwd, namelijk de

follow-up van de problemen. Het is zijn opdracht de aanvragen van ondernemingen met moeilijkheden in verband met hun kredietverzekeringsovereenkomsten in ontvangst te nemen, de dossiers te analyseren en de dialoog tussen de ondernemingen en de privé-kredietverzekeraars vlotter te laten verlopen, in de eerste plaats om bepaalde negatieve beslissingen van de kredietverzekeraars af te wenden, of zo niet, de motivering ervan te eisen.

Het volgende periodieke verslag van de bemiddelaar, dat in december wordt uitgegeven, zal een deel over kredietverzekering bevatten dat het mogelijk zal maken de problemen van de ondernemingen objectief te beschouwen. De Europese instanties hebben zopas het exportgedeelte van Belgacap vergund tot en met 31 december 2010. Dat is ook een positief signaal voor onze ondernemingen.

Tot slot vestig ik nog de aandacht op het programma Casheo van het Participatiefonds, waarbij kleine ondernemingen hun schuldvorderingen op overheidsinstellingen en parastatalen kunnen mobiliseren.

03.03 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Ik begrijp dat de kredietbemiddelaar hierin een grote rol speelt. De oprichting van Belgacap is natuurlijk belangrijk voor het verzekerde bedrijf, maar de gevolgen voor de afnemers zijn volgens mij verregaand. Verschillende bedrijven komen in de problemen, omdat zij van de ene dag op de andere zonder voorafgaande verwittiging meestal via hun leverancier te horen krijgen dat de verzekeraar hen niet langer wenst te verzekeren. De leverancier zet bijgevolg de leveringen onmiddellijk stop of eist dat er contant wordt betaald.

Volgens mij is het toch nuttig om, desnoods via de kredietbemiddelaar, een aantal stappen te verplichten waardoor het bedrijf ten minste de tijd krijgt om een nieuwe leverancier te zoeken of om zijn krediet anders te organiseren. Er is zeker nog werk aan de winkel. Ik kijk uit naar het verslag, dat in december zal worden overhandigd.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de Mme Isabelle Tasiaux-De Neys au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la super-banque de données fiscales" (n° 16034)

04 Vraag van mevrouw Isabelle Tasiaux-De Neys aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het superbestand van fiscale gegevens" (nr. 16034)

04.01 Isabelle Tasiaux-De Neys (cdH): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, le gouvernement veut intensifier son action dans la lutte contre la fraude fiscale. C'est pourquoi il a donné son aval pour une modernisation du Service public fédéral des Finances, en lui permettant notamment de croiser les données et informations détenues jusqu'à présent par chacun des départements de l'administration fiscale, qui fonctionnent de manière autonome et quasi cloisonnée. Le but poursuivi est de faciliter la tâche des contrôleurs et d'éviter à l'avenir des procédures longues et fastidieuses à répéter dans chaque département.

Le gouvernement veut ainsi légiférer rapidement par la loi-programme afin de lever les obstacles administratifs et légaux qui s'opposent au croisement des données de chacun des départements de l'administration fiscale.

Si l'on peut se réjouir des mesures qui ont été prises par le gouvernement pour lutter contre la fraude fiscale, on peut néanmoins se poser des questions par rapport à la protection de la vie privée et des dérives que ces échanges et croisements d'informations pourraient engendrer.

Vous avez souligné, monsieur le secrétaire d'État, que la Commission de la protection de la vie privée s'oppose à des échanges d'informations qui, à son sens, dérogent à la loi de 1992 relative à la protection de notre intimité. Il faudra donc passer par le vote préalable d'une loi définissant les limites de l'application dans le domaine fiscal des dispositions de la loi sur la protection de la vie privée.

Monsieur le secrétaire d'État, où en est-on dans la rédaction de cette loi d'implémentation? Quel calendrier vous êtes-vous fixé pour déposer le projet au parlement?

04.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, chère collègue, je tiens à vous rappeler que deux notifications ont été prises dans le cadre des échanges et des croisements de données afin de lutter plus efficacement contre la fraude tant en matière sociale qu'en matière fiscale.

Une première notification concerne les échanges de données au sein du département des Finances, qui doit se traduire par une modification des différents codes et mécanismes d'accès aux éléments qui identifient les données recherchées par les fonctionnaires. Ces adaptations figureront dans la loi-programme en préparation, adoptée en première lecture vendredi passé.

Une autre notification, sous le titre fraude sociale, prévoit quant à elle que: "Dorénavant, toutes les banques de données d'allocations seront croisées entre elles et avec des données fiscales et de revenus étrangers. Dans le cadre de la lutte contre la fraude et en vue de rendre possible au regard de la loi "vie privée" 1992 l'échange de données opérationnelles et légales entre le département des Finances et les autres SPF, un avant-projet de loi d'implémentation au contexte spécifique du SPF Finances sera présenté par le ministre des Finances ou son secrétaire d'État adjoint avant la fin de l'année."

Nos cabinets travaillent à la rédaction d'un projet visant à définir les finalités au sein du département, les règles qui permettent les échanges au sein du SPF Finances entre les différentes finalités, les règles de sécurité en matière d'accès aux données, les règles applicables en matière de *data warehouse* (entreposage des données) et les obligations d'information du citoyen. Une disposition de ce projet vise également les échanges externes de données, notamment avec les autres SPF en matière de lutte coordonnée contre la fraude sociale.

J'insiste sur le fait que des échanges d'information du SPF Finances vers les organismes sociaux ont déjà lieu aujourd'hui.

La problématique de la lutte contre la fraude sociale et les échanges internes au secteur social ne fait toutefois pas partie de mes attributions. Cela se situe donc hors du champ du projet Finances qui vous sera bientôt présenté.

En conséquence, vu son importance, tant par son ampleur que son contenu, ce projet constitue un enjeu essentiel dans une société comme la nôtre car il touche au respect de la vie privée; une attention particulière devra être réservée à l'entreposage, à la consultation et à l'usage de ces données. Ce projet fera l'objet d'un avant-projet distinct de la loi-programme, qui vous sera toutefois soumis pour la fin de l'année, conformément à la notification. J'ajoute que nous consulterons la Commission de protection de la vie privée d'ici quelques jours.

Il est évident que les deux projets seront élaborés dans le strict respect des dispositions applicables en matière de vie privée, notamment de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

04.03 Isabelle Tasiaux-De Neys (cdH): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour ces précisions. Je me réjouis de constater que le projet est en bonne voie.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Peter Luykx aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de problemen met Tax-on-web" (nr. 16065)
- de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de onbereikbaarheid van Tax-on-web" (nr. 16088)
- mevrouw Ilse Uyttersprot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de eventuele maatregelen ter verbetering van de toepassing Tax-on-web" (nr. 16295)

05 Questions jointes de

- M. Peter Luykx au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les problèmes concernant Tax-on-web" (n° 16065)
- M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'impossibilité de se connecter à Tax-on-web" (n° 16088)

- Mme Ilse Uyttersprot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les mesures qui pourraient être prises pour améliorer l'application Tax-on-web" (n° 16295)

05.01 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, dit jaar was het weer zover: de periode voor accountants om hun aangifte in te dienen via Tax-on-web liep ten einde. Op dat moment zijn er weer een aantal stoppen doorgeslagen en is het programma overbelast geraakt, waardoor verschillende boekhoudkantoren problemen kregen bij het indienen van de aangiftes van de personenbelasting.

Om te beginnen verliep, op de tijdstippen dat het programma nog actief was, de ingave en de verwerking van de aangifte zeer moeizaam. Bovendien onderbreekt het programma dikwijls tijdens de ingave van de aangifte, waardoor de volledige bewerking van vooraf aan opnieuw moet worden ingegeven. Tot overmaat van ramp bleek op 27 oktober de website zelfs volledig onbereikbaar wegens tijdelijk onderhoud. Die problemen stelden zich vorig jaar ook al. Toen heb ik daarover de minister ook ondervraagd. De problemen komen telkens net voor de deadline, wat natuurlijk zeer vervelend is voor de boekhoudkantoren.

Daarom wil ik het volgende vragen. Wat zijn de oorzaken van de slechte werking van het systeem Tax-on-web? Welke stappen zijn er ondernomen om die problemen weg te werken? Mijn derde vraag is inmiddels in de praktijk al beantwoord, in die zin dat er een week uitstel werd gegeven. Dat is natuurlijk curatief, en op preventief vlak is het belangrijk om na te gaan wat we kunnen doen om de aangiftes van volgend jaar zeker vlot te laten verlopen. Tot slot, zullen eventuele laattijdige aangiftes om deze reden worden beboet?

05.02 Ilse Uyttersprot (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, sinds 2003 heeft de belastingbetaler de mogelijkheid om via de toepassing Tax-on-web zijn belastingaangifte on line in te dienen. Wij stellen vast dat ieder jaar steeds meer mensen hiervan gebruik maken. Dit jaar werd in dat verband zelfs een stijging van maar liefst 50 procent vastgesteld tegenover 2008.

Wij juichen natuurlijk het massale gebruik van deze tool toe gezien de vele voordelen die het systeem kent. Toch treden er geregeld problemen op. Mijn voorganger heeft er al naar verwezen dat de oorspronkelijke deadline voor boekhouders en accountants, met name 31 oktober, werd verlengd voor het indienen van belastingaangiftes wegens toegangsproblemen. In de pers werd gezegd dat de toepassing eigenlijk het slachtoffer is van het eigen succes.

Omtrent deze problemen werden in het verleden ook vragen gesteld. Uit de antwoorden van vroeger kon ik opmaken dat men toch enkele maatregelen zou nemen, bijvoorbeeld het informaticasysteem versterken. Ook werd gesuggereerd om op piekmomenten voor belastingaangiften deze te spreiden in de tijd, door de indiening op te splitsen naar verschillende data. Ook kunnen verschillende criteria worden gebruikt om te bepalen wie wanneer zijn belastingformulier moet indienen. Het lijkt erop dat deze maatregelen niet veel hebben geholpen, vanwaar de vraag wat de concrete maatregelen zijn om deze problemen voor 2010 te vermijden.

05.03 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, ik dank de geachte leden voor de belangstelling voor Tax-on-web en kan alleen maar beamen dat het gebruik van deze toepassing eens te meer een succes was. Tax-on-web bevestigt daarmee dat het de enige toepassing is van e-government in België waarvan de burger in grote mate gebruik maakt om met de overheid te interageren.

Met meer dan 2,4 miljoen elektronische aangiften worden nu al vier op tien aangiften via het internet ingediend. De gemiddelde groei bedraagt voor dit jaar bijna 50 procent en het is vooral de burger die in 2009 de weg naar de elektronische aangifte heeft gevonden. Dit segment van Tax-on-web groeit dit jaar inderdaad met niet minder dan 125 procent, of meer dan een verdubbeling. Dat bewijst alleen maar dat de maatregelen die werden genomen binnen Financiën om Tax-on-web te promoten, de juiste waren. Gemakkelijk, snel en veilig zijn en blijven de kernwoorden. De FOD Financiën zal dan ook op de ingeslagen weg voortgaan om het gebruik van de applicatie nog uit te breiden.

Een aantal dagen vóór het einde van de aangifteperiode was er wel een aantal problemen. De verlengde aangifteperiode voor aangiften van de personenbelasting, die worden ingediend door mandatarissen van belastingplichtigen — de indieningstermijn verstrijkt voor hen op 30 oktober —, kent een veel groter succes dan de vorige jaren. De mandatarissen van belastingplichtigen hebben duidelijk massaal de weg gevonden naar het elektronisch indienen van aangiften.

Tijdens de recente piekperiode werd een probleem vastgesteld bij de opbouw van de lijst van mandaten in de Tax-workbox van de mandataris. Dat resulteerde van maandag 26 oktober omstreeks 09.15 uur tot woensdag 28 oktober omstreeks 11.30 uur, in slechte responstijden op piekmomenten waardoor de gebruikers van de applicatie Tax-on-web zonder twijfel hinder hebben ondervonden. Met medewerking van de leverancier van de middleware software en de diagnostische tools die konden worden ingezet bij het onderzoek van het probleem kon de oorzaak van de vertragingen redelijk snel worden gevonden. Een verbeterde versie van de applicatie werd na uitgebreide testen in productie gebracht op woensdag 28 oktober om 11.20 uur. Sinds woensdag 28 oktober om 12.00 uur zijn de responstijden opnieuw normaal.

Ondanks de problemen zijn er toch nog opmerkelijk veel aangiften ingediend via Tax-on-web. Van maandag 26 tot woensdag 28 oktober om 13.00 uur zijn er in totaal nog 59 804 aangiften ingediend. Ik begrijp echter dat deze situatie tot irritatie leidde bij de mandatarissen die de toepassing Tax-on-web gebruiken. Daarom hebben de minister en ik op 28 oktober aangekondigd dat de indieningstermijn voor de belastingaangiften via Tax-on-web voor mandatarissen tot en met 6 november wordt verlengd.

Ik heb geen schriftelijk element van antwoord om nog verder op de vraag van mevrouw Uyttersprot te antwoorden. Er zijn nog geen concrete beslissingen genomen, maar er werden wel een aantal ideeën geopperd, bijvoorbeeld om de piekperiode op te splitsen en verschillende indieningsdata voor te stellen voor verschillende groepen van aangiften. Wij onderzoeken of dit een goed idee zou zijn, maar er werd nog geen beslissing genomen.

05.04 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, u spreekt over een succes. Dat is echter relatief. Het moet van twee kanten komen. Het is vooral een succes omdat zoveel mensen er gebruik van willen maken. Zij kiezen die weg en verwachten dan ook dat het de gemakkelijke weg is.

De pull and pushstrategie is een marketingbegrip: men kondigt een product aan, men maakt de consument er warm voor, maar uiteindelijk blijkt het niet in de winkelrekken te liggen, of ligt er het verkeerde product. Dat gaat misschien niet zo ver, maar ik vind wel dat het succesverhaal in twee richtingen moet werken.

Er loopt heel wat mis bij de FOD Financiën. We moeten een blijvend goed verhaal maken. Wellicht wordt het de volgende keer overtroffen. Ik kan mij niet voorstellen dat men die toename en de capaciteiten van het systeem niet vooraf uitvoerig kan testen. Als het twee dagen voor de deadline kan, dan moet het volgens mij ook mogelijk zijn om het een maand eerder te testen, los van de andere maatregelen die hier gesuggereerd zijn. Het systeem moet kunnen presteren zoals het werd aangekondigd.

05.05 Ilse Uyttersprot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik stel voor dat de genomen maatregelen duidelijk zijn en dat eventuele wijzigingen tijdig aan de mandatarissen worden gecommuniceerd. Het zou nog beter zijn mocht het systeem optimaal werken bij piekmomenten, zoals het huidige systeem.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 Question de Mme Valérie Déom au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'avis du comité du jeu responsable sur le lancement prochain des produits de la Loterie Nationale sur le net" (n° 16066)

06 Vraag van mevrouw Valérie Déom aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het advies van de commissie voor verantwoord spel inzake de nakende lancering van producten van de Nationale Loterij op het internet" (nr. 16066)

06.01 Valérie Déom (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, afin de répondre de manière adéquate à la problématique du jeu pathologique, la Loterie Nationale a créé en 2006 un Comité du Jeu Responsable, composé de trois membres internes et de trois membres indépendants. Le rôle de ce Comité consiste à donner des avis et directives sur les nouveaux jeux conçus par la Loterie Nationale et à se montrer attentif aux risques de dépendance des produits qu'elle commercialise.

Si le rôle du Comité du Jeu Responsable apparaît donc comme bien défini, nombre d'observateurs s'interrogent néanmoins sur le rôle et le fonctionnement de ce comité. C'est ainsi qu'en juin dernier, le président de la Commission des jeux de hasard relevait à son propos dans la presse francophone n'avoir "jamais vu aucun rapport de ce Comité". À ce manque d'information quant au fonctionnement même de ce comité se greffent des interrogations quant au pouvoir réel dont il dispose au sein de la Loterie Nationale.

Les parlementaires ont ainsi appris, lors de l'audition récente de l'administrateur délégué de la Loterie Nationale, que le Comité n'avait pas été consulté "à sa connaissance" en ce qui concerne le lancement prochain des produits de la Loterie sur le net. Voilà qui est surprenant vu la dangerosité reconnue par les spécialistes de la pratique du jeu en ligne!

Monsieur le secrétaire d'État, pouvez-vous me dire à combien de reprises, depuis sa création, l'avis du Comité du Jeu Responsable a-t-il été demandé par la Loterie? Chaque avis est-il accompagné d'un rapport? Les conclusions du Comité du Jeu Responsable ont-elles toujours été suivies? Pouvez-vous nous donner un relevé précis des avis demandés, des conclusions du Comité et du suivi ou non de ses recommandations par la Loterie Nationale?

La Loterie pourrait-elle envisager de publier sur son site les avis et autres recommandations du Comité du Jeu Responsable, afin d'assurer à ce dernier, et *in fine* à la Loterie Nationale elle-même, une visibilité conforme à l'importance accordée à la lutte contre le jeu pathologique de l'entreprise publique? L'avis du Comité a-t-il été sollicité par la Loterie Nationale à l'occasion du projet de "Loterie online"? Dans l'affirmative, quelles sont les conclusions ou les recommandations du Comité? Si cet avis n'a pas été sollicité, comment la Loterie justifie-t-elle cette décision?

06.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, chère collègue, le Comité du Jeu Responsable, composé de trois membres internes et de trois membres externes s'est réuni régulièrement depuis sa création en 2006. Il s'est réuni six fois en 2007 et quatre fois en 2008, année de la mise en place du nouveau comité. Cinq réunions ont eu lieu en 2009 et la sixième est programmée dans le courant du mois de décembre.

Le Comité du Jeu Responsable a été systématiquement consulté lors de la mise sur le marché de nouveaux concepts de jeux. Il en a été ainsi en janvier 2009 pour le Golden Ticket, un jeu de la catégorie raffle, dont la formule a été revue suite aux recommandations dudit Comité. Le billet à gratter Poker a lui aussi subi des modifications profondes après que le Comité ait examiné l'ensemble de ses éléments constitutifs (le nom, le visuel, le plan des lots, le mécanisme de jeu, etc.).

Les avis et commentaires des membres de ce Comité sont consignés dans les procès-verbaux des réunions. En ce qui concerne la gamme des produits, le Comité ne se penche que sur les nouveaux produits ou les nouveaux concepts de jeu. Les produits faisant l'objet d'un simple relooking du visuel sans autre modification ne lui sont pas soumis.

Le Comité a aussi pour vocation d'examiner d'autres aspects que le type de jeux mis sur le marché. Il peut se pencher sur les campagnes marketing entourant le lancement des produits ainsi que sur les différents canaux de distribution.

À ce titre, et même s'il n'est pas question de nouveaux jeux mais de jeux existants, une présentation de l'état d'avancement de l'élaboration de la plate-forme de jeu IGS (*Interactive Gaming System*) – qui a permis de développer les jeux sur internet – a été faite lors de la réunion du Comité du 7 septembre 2009, en toute transparence et en parfaite collaboration. Cette présentation, axée principalement sur les aspects du jeu responsable, a été réalisée par le *project manager* ICT et le directeur *Research & Development* de la Loterie Nationale. Les membres du Comité ont pu poser toutes les questions et formuler tous les commentaires sur le projet proposé. Dans le cadre de cet exposé, les différents modérateurs du jeu, notamment financiers, ont été longuement expliqués et analysés. Une comparaison des différentes plates-formes publiques de jeu a été fournie aux membres du Comité. Cet examen minutieux du projet par le Comité du Jeu Responsable a permis de démontrer que le projet IGS avait fait l'objet de recherches les plus poussées et présentait un taux de risque d'assuétude le plus faible possible.

Aucun commentaire négatif ou aucune demande de modification du projet n'ont été émis par le Comité. Il a donc émis un avis positif sur le projet dans ses aspects jeu responsable.

En ce qui concerne la publication des avis du Comité, il me paraît difficile de l'envisager dans la forme que vous proposez, au regard de la nécessaire préservation de la confidentialité des informations relatives aux nouveaux jeux. Néanmoins, il serait utile de réfléchir à la diffusion d'un rapport annuel du Comité, en complément des informations diffusées dans le rapport annuel de l'entreprise.

Enfin, je tiens à souligner que depuis la mise en place du nouveau comité de direction de la Loterie Nationale, la compétence du jeu responsable est intégrée directement au département *Research & Product Development*. Ceci témoigne du souci de l'entreprise de veiller à une démarche de responsabilité dès la définition des concepts de jeu, bien avant leur mise sur le marché. Le souci constant de responsabilité du jeu intervient dès lors très tôt et en permanence dans les réflexions des concepteurs de jeu.

Par ailleurs, le directeur *Research & Development* est systématiquement présent aux réunions du Comité du Jeu Responsable pour répondre aux questions des membres et exposer toute initiative prise par la Loterie dans ce domaine, permettant ainsi un dialogue régulier et une collaboration permanente.

06.03 Valérie Déom (PS): Monsieur le président, je remercie M. le secrétaire d'État pour ses réponses.

À mon avis, le rapport annuel est une bonne idée. J'imagine que nous recevrons une invitation de la Loterie afin que nous puissions nous entretenir avec les membres de la plate-forme qui a réfléchi à la mise en place de La Loterie online.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer Jenne De Potter aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de mogelijke dubbele salariering van de ambtenaren van de FOD Financiën die België vertegenwoordigen in de ontwikkelingsbanken" (nr. 16069)

07 Question de M. Jenne De Potter au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le double salaire éventuel des fonctionnaires du SPF Finances qui représentent la Belgique auprès des banques de développement" (n° 16069)

07.01 Jenne De Potter (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, wij werden op de hoogte gebracht van een praktijk bij de thesaurie die eruit zou bestaan het ambtenarensalaris van Belgische ambtenaren die deel uitmaken van de Belgische vertegenwoordiging in de Wereldbank en in andere multilaterale ontwikkelingsbanken waarvan België lid is, gewoon door te laten lopen tijdens hun detachering in het buitenland. Hierdoor hebben ze niet alleen een mooie functie waarvoor ze goed worden betaald door die multilaterale ontwikkelingsbank, maar zouden zij ook hun Belgisch ambtenarensalaris blijven ontvangen, met alle bijkomende voordelen vanden, onder meer inzake opbouw van pensioenrechten.

Wij vernamen dat die Belgische praktijk al jaren standhoudt, maar dat die gang van zaken mogelijk in strijd is met de wet-Camu, die zegt dat cumulatie in principe verboden is, tenzij de uitgeoefende activiteit bijkomstig is en er daarvoor een voorafgaande toelating bestaat. Wat vindt u van die praktijk? Is die in overeenstemming met de wet?

Ten tweede, hebt u ooit stappen gezet en bijvoorbeeld de uitbetaling van de betreffende Belgische ambtenarensalarissen opgeschort?

Ten derde, acht u het mogelijk dat de opschorting eventueel nog een steentje zou bijdragen aan de begroting 2010? Stel dat de regering daarin zou slagen, wat zou dan de besparing zijn voor de begroting 2010? Hoeveel zou de besparing zijn in termen van pensioenrechten?

Ten vierde, geldt de praktijk van dubbele salariering ook voor de ambtenaren die de Nationale Bank afvaardigt naar het IMF? Zo ja, over welke mogelijke besparing voor de Belgische begroting hebben we het hier dan?

Ten vijfde, keurt de minister van Financiën nog andere detacheringen goed die op dergelijke manier worden vergoed of gaat het hier om een uitzondering?

07.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Ambtenaren die met een opdracht bij de raden van bestuur van verschillende ontwikkelingsbanken afgevaardigd worden, blijven verbonden met de administratie waarvan zij deel uitmaken. Het is vanuit het oogpunt van de continuïteit van de openbare dienst, van goed bestuur en van de belangrijke expertise die de ambtenaren opbouwen en aanwenden, zowel intern als extern, dat die ambtenaren hun statuut behouden. Aangezien de opdrachten een integraal deel uitmaken van hun taken bij de administratie, zie ik geen onverenigbaarheid met de overeenkomstige wettelijke voorschriften.

De bestaande regeling werd verschillende malen getoetst op baten en kosten, alsook op de praktijk in andere landen. Telkens werd het op basis van de resultaten van die evaluaties niet opportuun geacht om naar een andere regeling over te stappen. Daarenboven zijn er geen kosten voor de begroting, maar worden er integendeel besparingen gerealiseerd dankzij de expertise van de ambtenaren die de opdrachten vervullen en een sterke band met de administratie behouden. Dergelijke voordelen blijven bestaan, zoals uit de ervaring blijkt, bij een terugkeer naar de administratie. Die terugkeer is nagenoeg gewaarborgd, juist dankzij het statuut en de permanente band met de administratie.

Wat betreft de regeling van de NBB voor de ambtenaren die een gelijkaardige opdracht vervullen, is de directie verantwoordelijk. Dat kadert in het personeelsbeleid.

07.03 Jenne De Potter (CD&V): Ik bedank de staatssecretaris voor zijn antwoord.

Ik begrijp uiteraard dat die ambtenaren verbonden moeten blijven met hun administratie waarvan ze gedetacheerd worden. Anderzijds, moeten ze daarvoor wel een dubbele salariëring ontvangen? Een vermindering van twee naar één salaris zou nog steeds betekenen dat die mensen royaal zouden worden vergoed. Ik heb de cijfers bij en kan u die bezorgen.

U verwijst voorts naar het buitenland. In bijvoorbeeld Duitsland wordt het Duitse ambtenarensalaris opgeschort. Hetzelfde geldt in de Verenigde Staten, waar het loon dat ambtenaren ontvangen in de multilaterale ontwikkelingsbank wordt afgetrokken, in Nederland en de Scandinavische landen. Ik denk dat er genoeg buitenlandse voorbeelden zijn die aantonen dat het toch wel op een andere manier kan.

Ik doe de oproep om, naar Nederlands voorbeeld, het Rekenhof een onderzoek te laten uitvoeren naar de detachering. De Nederlandse Rekenkamer heeft op 10 september 2009 zo een onderzoeksrapport naar buiten gebracht. De titel van dat rapport luidde "Buitenlandvergoedingen rijksambtenaren 2002-2008, detachering met bezoldiging". Ik denk dat dat ook voor de Belgische ambtenarij en begroting een goede zaak zou zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van mevrouw Magda Raemaekers aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de hoge premies voor hospitalisatieverzekeringen" (nr. 16104)

08 Question de Mme Magda Raemaekers au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les primes élevées des assurances hospitalisation" (n° 16104)

08.01 Magda Raemaekers (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, een hospitalisatieverzekering wordt in ons land alsmaar duurder. In 2007 werd weliswaar een wet goedgekeurd om die stijging te beperken, maar de toepassing ervan laat op zich wachten. De voorbije jaren zouden de premies met 50 procent tot 200 procent zijn gestegen. Bovendien passen sommige maatschappijen oneerlijke praktijken toe door te starten met een relatief aanvaardbaar lage premie die zij op een bepaald moment dermate verhogen eens de verzekerde ouder wordt. Wegens de leeftijd wordt een overstap naar een andere verzekeringsmaatschappij onmogelijk gemaakt.

In 2007 keurde de regering een wet goed die verplicht dat premies moeten worden geïndexeerd op basis van een objectieve index, momenteel de index der consumptieprijzen. De bestaande wet werd in 2009 door de zogenoemde wet-Reynders echter aangepast, zodat verzekeringsmaatschappijen hun premies niet alleen mogen indexeren op basis van indexen vastgelegd door de ministers van Sociale Zaken en Financiën, de zogenoemde hospitalisatie-index, maar ook optrekken na goedkeuring van de CBFA. Concreet betekent dit dat de onverantwoorde premieverhogingen nog altijd mogelijk zijn.

Het is nog altijd niet duidelijk welke gegevens zullen worden gebruikt voor de berekening van de hospi-index. Zoals het er nu naar uitziet, zal men zich baseren op zeer actuele facturatiegegevens. Dat klinkt allemaal veelbelovend, maar door de korte tijdsspanne, die men als referentie neemt, is het onmogelijk een coherente en homogene prijsevolutie op te meten.

Mijnheer de staatssecretaris, ik weet dat de stijgende premies de schatkist stijven. Van de bruto premie, die de consument wordt aangerekend, gaat er immers jaarlijks 16,14 procent naar de overheid door taksen en RIZIV-bijdragen. De verzekeringsmakelaar krijgt ook nog eens 15 procent. Concreet gaat bijna een derde

van de premie op aan kosten die niets met de dekking te maken hebben. In tijden van crisis heeft de regering, die op alle mogelijke manieren geld zoekt, er dus baat bij dat de verzekeringsmaatschappijen welig hun premies laten verhogen.

Mijnheer de staatssecretaris, kunt u een overzicht geven van het aantal vragen tot goedkeuring van premieverhoging dat het CBFA heeft behandeld sinds de wetswijziging van juli 2009?

Kunt u mij verklaren waarom geen objectieve indexen werden geïmplementeerd? Bent u zinnens dat te doen?

08.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, op grond van artikel 21octies, § 2, tweede lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, kan de CBFA beslissen dat een verzekeringsonderneming maatregelen moet nemen om haar tarieven voor ziekteverzekeringsovereenkomsten in evenwicht te brengen, wanneer zij vaststelt dat de toepassing van het tarief verlieslatend is of dreigt te worden. Die maatregelen kunnen een verhoging van de premies of een aanpassing van de dekkingsvoorwaarden inhouden.

Deze bevoegdheid past in de rol van de CBFA als prudentieel toezichthouder en is erop gericht dat verzekeringsondernemingen te allen tijde over voldoende middelen beschikken om hun verplichtingen te kunnen nakomen.

De CBFA heeft op dit ogenblik aan geen enkele verzekeringsonderneming de toelating verleend om op grond van die bepaling over te gaan tot een verhoging van de tarieven.

Ten tweede, op grond van artikel 138bis-4 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst mogen de premies worden aangepast op basis van de index der consumptieprijzen en op grond van een specifieke medische index, indien die de index der consumptieprijzen zou overstijgen. Een ontwerp van koninklijk besluit dat de berekeningswijze voor de medische index vaststelt, werd op 26 oktober 2009 voor advies voorgelegd aan de Raad van State, na grondig overleg met de andere bevoegde ministers van Sociale Zaken, Economie en Justitie.

08.03 **Magda Raemaekers** (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik verneem dat de regering er toch werk van heeft gemaakt om die index op te stellen. Ik kan u, de regering en de mensen aan de andere zijde alleen danken voor de bereidwilligheid om dat te doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 **Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de werking van de Dienst voor Alimentatievorderingen" (nr. 16154)**

09 **Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le fonctionnement du Service des créances alimentaires" (n° 16154)**

09.01 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de Dienst voor Alimentatievorderingen heeft twee doelstellingen, namelijk de invordering van onderhoudsgeld en de betaling van voorschotten op onderhoudsgeld.

Om het onderhoudsgeld te innen heeft die dienst tegenwoordig heel wat instrumenten, onder andere beslag op goederen. Ook volledig loonbeslag ten laste van de onderhoudsplichtige behoort tot de mogelijkheden.

Toch stellen wij vast dat slechts een fractie van de door de dienst uitbetaalde voorschotten uiteindelijk wordt gerecupereerd van de onderhoudsplichtige. De onderhoudsplichtigen bedienen zich namelijk ook van een brede waaier aan mogelijkheden om zich te onttrekken aan die recuperatie. Ik denk aan het zich onvermogen verklaren of zich domiciliëren waar men niet echt woont, en waar er dan ook niet uit te voeren valt.

Het weinige geld dat via de dienst wordt gerecupereerd, wordt voor het grootste deel dan ook weer uitgegeven om voorschotten uit te keren. Een deel dient voor de betaling van het personeel. Wat overblijft, komt dan toe aan de onderhoudsgerechtigden.

Uit de cijfers blijkt dat de DAVO vorig jaar maandelijks 1,3 miljoen euro aan voorschotten uitbetaalde, terwijl dat in 2006, twee jaar voordien, nog 1 miljoen aan voorschotten bedroeg. Nog volgens het jaarverslag vorderde de dienst bijna 169 miljoen euro van onderhoudsplichtigen, maar slechts een fractie daarvan, 24 miljoen euro, werd effectief ook binnengehaald.

Mijnheer de staatssecretaris, ik had u graag vandaag het volgende willen vragen.

Ten eerste, volledig loonbeslag in hoofde van de onderhoudsplichtige is een mogelijkheid waarover de dienst thans beschikt. Wordt dat dan ook gebruikt? Zijn er kantoren die effectief overgaan tot volledig loonbeslag? Zo ja, hoeveel?

Ten tweede, wordt er frequent gebruik gemaakt van de optie om het bedrag van het verschuldigd onderhoudsgeld van het eventueel belastingoverschot, dus de terugbetaling, van de onderhoudsplichtige in te houden? Dat is een nieuw of nog niet zo oud instrument. Wordt dat gebruikt? Heeft dat succes? Zo ja, in hoeveel gevallen?

Ten derde, maakt de DAVO nog gebruik van andere technieken om gelden te recupereren, en zo ja, welke?

Ten vierde, is er een plan tot herfinanciering van de dienst, zodat de bij de onderhoudsplichtigen gerecupereerde gelden efficiënter kunnen worden gebruikt?

Ten vijfde, gelden de cijfers die ik heb genoemd nog steeds, of is er in de loop van dit jaar — het is ondertussen november — een kentering merkbaar? Is er beterschap in zicht?

09.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, wat de eerste vraag betreft, loonbeslag is zeker een van de mogelijkheden waarvan de DAVO-kantoren gebruikmaken om het onderhoudsgeld in te vorderen. Het volledige loon kunnen zij echter niet in beslag nemen. Krachtens artikel 16 van de DAVO-wet mag geen enkele invordering geschieden zolang de onderhoudsplichtige het leefloon geniet of indien hij slechts beschikt over bestaansmiddelen die lager liggen dan of gelijk zijn aan het bedrag van het leefloon waarop hij aanspraak zou kunnen maken. Bovendien mag de invordering niet tot gevolg hebben dat de onderhoudsplichtige slechts zou beschikken over bestaansmiddelen die lager liggen dan het bedrag van het leefloon waarop hij aanspraak zou kunnen maken.

Ik kan u echter niet meedelen in hoeveel gevallen er gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van het loonbeslag aangezien daarover geen statistieken worden bijgehouden.

Wat de tweede vraag betreft, de compensatie die sinds de programmawet van 22 december 2008 zonder formaliteit kan worden verricht is een van de andere mogelijkheden waarover de DAVO beschikt. Uiteraard wordt die toegepast. Daarvan kan ik u echter ook geen resultaten geven omdat daarover geen statistieken worden bijgehouden.

Ten derde, naast de zojuist besproken invorderingsmaatregelen gebruikt de DAVO de gemeenrechtelijke procedures. Ik bedoel daarmee uiteraard het beslag onder derden en het beslag op roerende goederen. Van deze laatste mogelijkheid alsook van het beslag op onroerende goederen wordt echter zelden gebruik gemaakt. In het geval van roerend beslag is de waarde van de goederen dikwijls minimaal en in geval van beslag op onroerende goederen is de waarde van de vordering te laag om dat beslag te verantwoorden, ofwel is het onroerende goed belast met hypotheek.

Wat betreft de financiering, de interpretatie die de vraagsteller aan de financiële resultaten van de dienst geeft, verwijs ik naar het antwoord dat werd gegeven op de vragen van de dames Burgeon, Becq, Smeyers en Almaci en de heren Bonte en De Potter, tijdens de vergadering van deze commissie op 7 oktober 2009. Ik las het antwoord toen ook in naam van de minister.

Nogmaals, ik ontken dat een deel van het geld dat de DAVO heeft ingevorderd zou worden aangewend voor betaling van de loonkost van de medewerkers. Alles wat wordt ingevorderd gaat, na aftrek van de uitbetaalde voorschotten en de werkingskosten, integraal naar de onderhoudsgerechtigden.

Wat de budgettaire toestand betreft, kan ik u verzekeren dat er momenteel geen problemen zijn om de voorschotten op onderhoudsgeld te betalen. De techniek van het Begrotingsfonds wordt gehanteerd, maar

de ontvangsten volstaan niet om de uitgaven te verrichten. Daarom laat de algemene uitgavenbegroting het fonds toe om een debettoestand te vertonen en wordt er voorzien in een variabel krediet, op basis waarvan de voorschotten kunnen worden betaald.

Het in te vorderen bedrag blijft stijgen. Het gaat per definitie dan ook om dubieuze vorderingen. De oorspronkelijke schuldeiser heeft immers reeds geprobeerd om betaling te bekomen via al dan niet aangetekende brieven, via loondelegatie of zelfs reeds via een gerechtsdeurwaarder. Het is niet omdat de overheid hun vordering op zich heeft genomen, dat ze plots voor honderd procent invorderbaar zouden zijn. Sommigen kunnen gewoon niet betalen; ze hebben geen inkomen, ze zitten in een situatie van overmatige schuldenlast of in een insolventieprocedure. Anderen onttrekken zich doelbewust aan hun verplichtingen. Dit evasieve gedrag zoals het vermogen of inkomsten onderbrengen in een vennootschap of naar het buitenland verhuizen, is niet kenmerkend voor onderhoudsschulden, maar is waarneembaar bij de invordering van alle soorten schulden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Question de Mme Juliette Boulet au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le Logis St-Ghislainois" (n° 16187)

10 Vraag van mevrouw Juliette Boulet aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de 'Logis St-Ghislainois'" (nr. 16187)

10.01 Juliette Boulet (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, ma question sur le Logis Saint-Ghislainois s'adressait au ministre des Finances, puisqu'elle concerne quelqu'un de son service.

Monsieur le secrétaire d'État, le Logis Saint-Ghislainois est la société de logements sociaux de la ville de Saint-Ghislain. En 2004, puis en 2009, de manière effective, cette structure a décidé de revendre deux terrains lui appartenant sis rue des Déportés à Sirault. Ces terrains se situent dans un quartier résidentiel et sont équipés en bord de route. Le Logis Saint-Ghislainois a décidé de les revendre au prix de 30 euros le mètre carré sur la base d'une estimation réalisée en 2004 par la receveuse de l'enregistrement qui – et c'est là que le bât blesse – était et est toujours membre du conseil d'administration de la société de logements sociaux.

Or, selon le SPF Finances, ses membres du personnel ne doivent pas se placer, ni se laisser placer, dans une situation de conflit d'intérêts. La définition qui en est donnée est la suivante: "Un conflit d'intérêts est une situation dans laquelle le membre du personnel a, par lui-même ou par personne interposée, un intérêt personnel susceptible d'influer sur l'exercice impartial et objectif de ses fonctions ou de créer la suspicion légitime d'une telle influence."

Par ailleurs, les terrains ont été revendus à des personnes de la famille proche d'un membre de la majorité communale, lui-même membre du personnel du Logis Saint-Ghislainois. Or la ville de Saint-Ghislain est actionnaire majoritaire de la société de logements sociaux, et la personne qui a bénéficié des tarifs avantageux est du même parti que la receveuse. Le prix de revente des terrains étant inférieur à ce qui se pratiquait pour des terrains similaires, même en 2004, il est permis de s'interroger.

Monsieur le secrétaire d'État, pouvez-vous nous donner votre point de vue sur ce dossier? La définition du conflit d'intérêts s'applique-t-elle à ce cas de figure?

Le **président**: Chers collègues, je m'interroge sur la recevabilité d'une question qui vise une personne précise. Je ne sais pas si le Règlement permet ce genre de question. Normalement, le président de la Chambre doit y mettre son veto.

10.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Je me pose la même question, monsieur le président.

10.03 Juliette Boulet (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, je me suis également posé la question. C'est d'ailleurs pour cette raison que je suis restée très imprécise, que je n'ai pas cité de nom, ni fait état d'appartenance politique, etc.

En outre, cette question fait suite à une autre question qui a été posée au niveau de la Région wallonne. Je voulais avoir la confirmation du ministre des Finances quant à la notion de conflit d'intérêts dans cette

situation. En tout cas, des précisions à cet égard sont nécessaires, qu'il s'agisse d'une personne ou d'une autre.

Le **président**: Madame Boulet, il est clair que la façon dont vous décrivez la situation de la personne dont question permet de l'identifier.

Dans de tels cas, il est préférable de porter plainte auprès du procureur du Roi que d'interpeller au Parlement. Je ne suis pas avocat, ni spécialiste en droit pénal, mais tel est mon sentiment qui résulte de mon expérience.

10.04 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, je suis très ennuyé car je ne sais pas si je peux ou non donner des éléments d'information qui risquent "d'affiner" l'identification de la personne qui est visée dans la question de Mme Boulet.

Le **président**: Selon moi, vous devez vous en tenir à la question de principe quant aux compatibilités ou incompatibilités.

10.05 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: D'accord, monsieur le président.

Chère collègue, la compétence générale d'évaluation immobilière attribuée au receveur de l'enregistrement, contenue dans le Code des droits d'enregistrement, a été confiée depuis le 19 mars 2004 à un service de support spécifique de mesure et d'évaluation tout à fait indépendant de l'autorité du receveur.

L'honorable membre pose une question qui a trait aux compétences résiduelles d'un receveur de l'enregistrement, qui procéderait encore à l'heure actuelle à des expertises pour compte de tiers, telles que des expertises immobilières pour des sociétés de logement. Ces expertises sont donc de la responsabilité personnelle du receveur. Dans le cas d'espèce, l'administration n'a jamais été mise au courant d'une quelconque plainte.

L'administration n'a d'ailleurs pas eu connaissance de faits précis et n'aurait ainsi jamais été amenée à prendre en considération une demande de la part du conseil d'administration du Logis Saint-Ghislainois concernant une malversation avérée si celle-ci lui avait été formulée.

10.06 Juliette Boulet (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, ma volonté n'était vraiment pas de créer un malaise quelconque, mais simplement d'interroger à partir d'un exemple concret que nous vivons, malheureusement, dans cette commune et de faire valider ou non un conflit d'intérêts éventuel.

Comme dit tout à l'heure, je répète que c'est à la suite d'une question déposée à la Région wallonne auprès du ministre du Logement, qui a lui-même été très prudent: il a également affirmé vouloir mener une enquête sur la gestion du Logis Saint-Ghislainois.

Ma volonté n'est pas d'incriminer l'une ou l'autre personne, que je ne connais pas personnellement, mais ce ne sont pas des pratiques admissibles. Cela étant, le cas est emblématique et pose réellement question sur un éventuel conflit d'intérêts ou non. Je vous avoue ne pas connaître ce genre de pratique, n'y ayant pas recours personnellement.

Cependant, je pensais que les receveurs de l'enregistrement dépendaient directement du SPF Finances et étaient dès lors soumis au règlement.

10.07 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Les évaluations pour compte de tiers sont réalisées sous leur responsabilité personnelle et, comme l'on dit classiquement, "en dehors de leurs heures", activité pour laquelle ils se font rémunérer. C'est donc tout à fait indépendant du travail classique du contrôle de l'administration, même s'ils disposent d'un statut spécifique organisé par la loi.

10.08 Juliette Boulet (Ecolo-Groen!): Très bien. C'est intéressant à savoir. Je vous remercie pour vos informations.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

11 Question de M. Éric Jadot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la réponse du vice-premier ministre au rapport de la Cour des comptes sur l'évaluation de la politique climatique fédérale" (n° 16224)

11 Vraag van de heer Éric Jadot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het antwoord van de vice-eerste minister op het verslag van het Rekenhof inzake de evaluatie van het federaal klimaatbeleid" (nr. 16224)

11.01 **Éric Jadot** (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, le rapport de la Cour des comptes relatif à la politique climatique fédérale publié en juin dernier constatait que le gouvernement n'était pas en mesure de respecter l'engagement de réduction pris dans l'accord belge de réduction des charges.

Les manquements constatés concernaient des engagements et des mesures entrant dans les compétences de différents membres du gouvernement fédéral, dont celles du ministre des Finances, à qui la question était initialement adressée.

La réponse que ce dernier a envoyée à la Cour des comptes en date du 20 mai 2009 consistait en une compilation des réponses fournies par les différents départements de l'administration.

Est-ce à dire que vous estimez que ces réponses sont satisfaisantes? Des initiatives destinées à combler les lacunes constatées ont-elles été prises?

En avez-vous discuté avec le ministre du Climat? Si oui, qu'en est-il ressorti? Pouvez-vous notamment me dire si vous avez pris des mesures visant à mettre en oeuvre un monitoring adéquat qui permettrait une évaluation spécifique, avec discrimination des "effets rebonds" de la déductibilité fiscale pour les particuliers qui investissent dans les économiseurs d'énergie? Un tel monitoring est jugé essentiel par la Cour des comptes. Tant la Commission nationale Climat que le groupe CONCERE/ENOVER ont soulevé cette carence importante.

En outre, le ministre de l'Énergie et du Climat, Paul Margette, a aussi rappelé clairement dans sa réponse à la Cour des comptes qu'il était de la responsabilité du ministre des Finances de mobiliser les moyens nécessaires à la mise en place de ce monitoring.

Enfin, je souhaiterais vous interroger par rapport à la réponse qui a été fournie par le service d'encadrement "Service d'études et de documentation". Elle était formulée comme suit: "En ce qui concerne les Finances, il est exact que la priorité donnée à la simplification administrative fait obstacle à l'évaluation de l'efficacité environnementale de certaines mesures fiscales." Il y était précisé que l'administration s'efforçait de trouver une solution à cette situation.

Je peux comprendre que la simplification administrative représente une priorité. L'évaluation de l'efficacité environnementale des mesures fiscales lui est-elle réellement subordonnée à vos yeux?

Pour terminer, cinq mois après la publication du rapport, quelles sont les pistes de solution envisagées par l'administration et, si oui, dans quels délais pourront-elles se concrétiser?

11.02 **Bernard Clerfayt**, secrétaire d'État: Monsieur le président, le rapport de la Cour des comptes relatif à la politique climatique fédérale a effectivement montré que des efforts supplémentaires devaient être consentis en la matière.

Selon la note, "en ce qui concerne les Finances, cette tâche incombe principalement à M. Clerfayt, secrétaire d'État en charge de la fiscalité environnementale". C'est la première fois qu'une telle compétence est nommément attribuée à un secrétaire d'État, ce qui démontre l'importance accordée à ce nouveau domaine d'action fiscale!

La question de la mesure des effets environnementaux de la réduction fiscale pour des investissements économiseurs d'énergie dans les logements a fait l'objet d'un examen attentif au sein du département des Finances. Le problème provient du fait qu'il n'est, hélas, pas possible de ventiler les réductions accordées selon le type d'investissements, puisqu'il n'y a qu'un seul code spécifique sur la déclaration d'impôts.

Un monitoring plus précis serait sans doute utile, mais le moyen pratique pour le réaliser n'est pas évident.

En effet, il faut tenir compte d'un arrêt du Conseil d'État qui, en 1985 déjà, a annulé plusieurs formulaires de déclaration d'impôts aux motifs qu'y étaient demandés des renseignements ne jouant aucun rôle dans l'établissement de l'impôt.

Finalement, la solution retenue est, à ma connaissance, la suivante: le SPF Économie, PME, Classes moyennes et Énergie complète l'enquête statistique sur les revenus et les conditions de vie des ménages par une demi-douzaine de questions précises relatives aux investissements économiseurs d'énergie dans les habitations. Les premiers résultats de cette enquête annuelle seront disponibles à partir de septembre 2010 et ils permettront une meilleure évaluation de la mesure. S'agissant d'une enquête par échantillonnage, le coût administratif en est très faible et le principe de simplification administrative de la déclaration est totalement respecté.

Je me permets de signaler au passage que le ministre Paul Magnette dispose, depuis début juillet 2009, des résultats d'une importante étude qu'il a commandée aux consultants VITO et ECONOTEC. Réalisé après l'examen de la Cour des comptes, ce rapport a évalué pour la période 2008-2012 les réductions d'émission de CO₂ résultant des politiques et mesures adoptées par le gouvernement fédéral. Il serait sans doute intéressant d'en diffuser les résultats auprès des parlementaires.

Indépendamment de la question du monitoring, il importe également d'ajuster les réductions fiscales en vue de les rendre plus efficaces du point de vue environnemental, c'est-à-dire de diminuer le coût en termes de dépenses fiscales des émissions de CO₂ évitées ou épargnées. C'est dans cette optique que le gouvernement a d'ores et déjà adopté certaines mesures lors du dernier conclave budgétaire. Je pense en particulier à la suppression d'une partie de la mesure pour les nouvelles habitations à partir de l'exercice d'imposition 2011, de manière à limiter les effets d'aubaine. La plupart des maisons nouvelles ont des châssis double vitrage ou des normes d'isolation plus strictes que le niveau moyen.

Par contre, afin d'orienter le secteur de la construction vers des normes de plus en plus sévères en matière d'efficacité énergétique, de nouvelles mesures proposées lors du conclave, et qui figureront dans la loi-programme qui vous sera bientôt soumise, visent à encourager la construction d'habitations basse énergie ou zéro énergie.

Enfin, le souci de simplification administrative est une priorité d'ordre général. Cela n'implique pas, bien au contraire, qu'on relègue les préoccupations environnementales au second plan. J'espère vous avoir convaincu en ce sens.

11.03 **Éric Jadot** (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 **Vraag van de heer Jan Jambon aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de fiscale bemiddelingsdienst" (nr. 16238)**

12 **Question de M. Jan Jambon au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le service de conciliation fiscale" (n° 16238)**

12.01 **Jan Jambon** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, zoals u weet, werd met het KB van 9 mei 2007 de fiscale bemiddelingsdienst opgericht. Die had eigenlijk van start moeten gaan vanaf 1 november 2007. In eerder gestelde parlementaire vragen en persartikelen lezen wij dat aanvragen tot fiscale bemiddeling in eerste instantie worden behandeld door het personeel van het contactcenter. Daarnaast zijn er tijdelijk vier ambtenaren op de Administratie van Fiscale Zaken aangesteld om over de ontvankelijkheid van de aanvraag te oordelen. Mijn vragen zijn eenvoudig.

Wanneer gaat die fiscale bemiddelingsdienst eindelijk werken als een volwaardige dienst?

Kunt u ons inzicht geven in de problemen? Waarom moet het zolang duren vooraleer zo'n dienst effectief kan werken?

12.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, het ontwerp van koninklijk besluit houdende de benoeming van de collegeleden van de fiscale bemiddelingsdienst wordt deze vrijdag ter goedkeuring voorgelegd aan de Ministerraad. Uw vraag komt dus juist op tijd.

De dienst zal worden geleid door het college en zal volledig onafhankelijk van de hiërarchie werken, zowel voor het opstellen van de bemiddelingsverslagen inzake belastingen als voor het formuleren van aanbevelingen aan de voorzitter van de FOD Financiën. Zij zullen volop meewerken aan de oprichting van de dienst, de selectie van het personeel, het dagelijks beheer en de verwezenlijking van de doelstellingen van de fiscale bemiddelingsdienst. Zij zullen ervoor zorgen de sleutelsuccesfactoren te bepalen, om de optimale werking van de dienst te garanderen.

De bemiddelingsaanvragen aangaande invorderingsgeschillen worden tot nu toe overgenomen door de bestaande Contactcel Invordering.

Wat de geschillen in verband met de vestiging van de belastingen betreft, onderzoekt een team van twee mensen de ontvankelijkheid van de ingediende aanvragen. Zodra de collegeleden zijn benoemd, zullen de aanvragen ten gronde kunnen worden onderzocht.

12.03 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mocht ik dat hebben geweten, zou ik mijn vraag misschien twee jaar eerder hebben ingediend. Dan was het misschien sneller van start gegaan.

Ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Questions jointes de

- M. Guy Coëme au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'échange automatique d'informations entre la DIV et les pouvoirs publics" (n° 16297)

- M. François Bellot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la perception illégale de la taxe de circulation" (n° 16376)

13 Samengevoegde vragen van

- de heer Guy Coëme aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de automatische uitwisseling van inlichtingen tussen de DIV en de overheid" (nr. 16297)

- de heer François Bellot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de onwettige inning van de verkeersbelasting" (nr. 16376)

13.01 Guy Coëme (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, dans la presse, la semaine dernière, nous avons pu lire qu'un arrêt de la cour d'appel d'Anvers a été rendu indiquant que les taxes de circulation sont perçues de manière illégale dans notre pays. En conséquence, bon nombre de personnes exigent de récupérer l'argent qu'elles ont versé sous forme de taxe de circulation.

Ce qui pose problème dans ce dossier, c'est la transmission automatique d'informations entre la DIV et les pouvoirs publics. Selon la cour, cette transmission automatique viole la loi sur la vie privée. De ce fait, de nombreuses personnes ont décidé de saisir la justice en contestation de cette taxe. Il ne fait pas de doute que, dans le contexte budgétaire actuel, si cela devait se confirmer, l'illégalité de ces mécanismes aurait évidemment des répercussions financières non négligeables pour l'État.

Les problèmes relatifs au respect de la vie privée en matière de transmission des données de la DIV ne sont pas nouveaux. En effet, la Commission de protection de la vie privée a déjà rendu plusieurs avis en cette matière depuis 2006. Le dernier en date concerne l'accès des entreprises d'exploitation de parkings à la DIV.

Si une solution a été trouvée via la loi portant des dispositions diverses en novembre 2008, il n'en reste pas moins qu'aucune solution globale n'a encore été apportée à ce problème fondamental. En effet, l'avis 37/2008 stipulait, à l'époque, qu'il n'y avait toujours pas de base légale concernant le répertoire d'immatriculation des véhicules. Aussi devait-il émerger un projet de loi global relatif à l'encadrement légal prévu de la source authentique des données relatives aux véhicules.

Monsieur le secrétaire d'État, le gouvernement compte-t-il se pourvoir en cassation contre cet arrêt? Quelles seraient les éventuelles implications financières de la confirmation de l'arrêt et les solutions envisagées pour y remédier? Quel est l'état d'avancement de cet éventuel projet de loi global?

13.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, monsieur Coëme, étant donné que la Belgique ne connaît pas, dans sa jurisprudence, de précédent relatif à la présente problématique, l'arrêt de la cour d'appel d'Anvers doit être considéré comme un cas isolé. L'arrêt n'est d'ailleurs pas définitif aussi longtemps que toutes les voies de recours ne sont pas épuisées. Mon administration étudiera les possibilités d'un recours en cassation.

En attendant, la manière selon laquelle se déroule l'échange de données entre la Direction pour l'Immatriculation des Véhicules et l'administration fiscale fait l'objet – vous le reconnaissez dans votre question – d'une actualisation dans le cadre d'un projet de loi qui sera probablement publié avant la fin de l'année au *Moniteur belge*.

Vu que l'arrêt n'emporte de conséquence juridique que pour les parties de la cause et eu égard à l'actualisation précitée dans la loi, il est de peu d'intérêt que, sur la base de l'arrêt en question, les contribuables réclament la restitution de leur taxe de circulation.

13.03 Guy Coëme (PS): Monsieur le président, j'en prends acte. Nous verrons comment les choses se dérouleront au cours de deux prochains mois.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

14 Question de M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la fiscalité des entreprises quant à l'usage des voitures partagées" (n° 16308)

14 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de ondernemingsfiscaliteit met betrekking tot het gebruik van gedeelde auto's" (nr. 16308)

14.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, j'aurais pu vous adresser la question au lieu de l'adresser au ministre des Finances; comme c'est vous qui répondez, tout est rétabli.

Les voitures partagées louées par des sociétés privées remportent un succès croissant, y compris auprès des entreprises en vue de permettre les déplacements professionnels de leurs travailleurs. Au niveau de l'entreprise utilisatrice, il s'agit d'une alternative intéressante à la voiture de société. Utiliser les voitures partagées, uniquement en cas de besoin, a donc un impact social et écologique positif et permet de réduire l'empreinte écologique de l'entreprise, de faciliter son implantation en milieu urbain, de limiter le parc automobile, mais également de réaliser des économies.

Il semblerait à l'usage que l'utilisation des voitures partagées est fiscalement assimilée au parc des voitures de société. Elle n'est pas déductible à 100 % en fonction des factures reçues des sociétés de location – factures dépendant elles-mêmes d'un abonnement au forfait, du temps d'utilisation et du nombre de kilomètres parcourus –, mais seulement partiellement, comme le serait classiquement une voiture de société, soit avec une déductibilité en fonction notamment de ses émissions de CO₂.

Étant donné l'avantage environnemental flagrant de la voiture partagée par rapport à la voiture de société classique, la voiture partagée mériterait pourtant d'être plus attractive fiscalement, selon mon point de vue. Il pourrait être judicieux de favoriser son usage par une adaptation de la fiscalité des entreprises, notamment en tenant compte de son mode de facturation différent, c'est-à-dire à l'usage réel.

Monsieur le secrétaire d'État, pouvez-vous me dire quel est exactement, pour ce qui concerne l'impôt des sociétés, le régime fiscal de l'usage des voitures partagées pour des déplacements professionnels? Confirmez-vous que la voiture partagée est assimilée à une voiture de société dans le calcul de la déduction possible à l'impôt des sociétés?

La plus-value environnementale ne justifierait-elle pas d'adapter la fiscalité des voitures partagées? Par exemple, il pourrait être permis aux entreprises de déduire au kilomètre parcouru, en fonction des factures reçues, l'usage des voitures partagées?

Êtes-vous disposé à étudier cette question et à proposer des pistes pour favoriser l'utilisation professionnelle de voitures partagées?

14.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, je confirme que les limitations prévues aux articles 66 et 198bis du Code des impôts sur les revenus 1992 trouvent bien à s'appliquer dans le chef d'une société preneuse en location en ce qui concerne les frais résultant de la location et de l'usage de voitures partagées.

Si, de manière générale, je peux partager son souci d'étendre l'avantage, le gouvernement n'a pas, à ce stade, décidé de modifier dans l'immédiat le régime fiscal de l'usage des voitures partagées pour les déplacements professionnels. Mais cela représenterait – il faut le reconnaître – un faible coût. Je ne pense donc pas qu'une telle mesure puisse poser de graves problèmes budgétaires.

14.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, ce serait non seulement de faible coût, mais aussi, et à mon avis, de bon aloi. Je parlerai donc de cette question au secrétaire d'État à la fiscalité environnementale.

Cela dit, une initiative parlementaire pourrait être prise en la matière, ce que nous ne manquerons pas de faire en espérant être pris de vitesse par le gouvernement puisque la fin de l'année est traditionnellement une période propice aux lois des dispositions diverses et aux lois-programmes.

Même si une telle mesure a un impact budgétaire, son coût serait relativement faible. Il est vrai que le problème est un peu plus complexe puisque vous avez bouclé votre budget pour les deux années à venir. Mais je répète que le coût de cette mesure serait faible, même si j'espère qu'il pourra aller en augmentant car cela voudrait dire que les sociétés auraient plus recours aux voitures partagées et donc diminueraient leur parc automobile, avec toutes les conséquences positives en matière environnementale.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

15 Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la mise à disponibilité de bâtiments gérés par la Régie des Bâtiments pour héberger les demandeurs d'asile" (n° 16289)

15 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het ter beschikking stellen van door de Regie der Gebouwen beheerde gebouwen om asielzoekers te herbergen" (nr. 16289)

15.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, vous n'êtes pas sans connaître les problèmes en termes de capacité d'hébergement que connaît Fedasil puisque Bruxelles est "envahi" de personnes qui ne trouvent pas de place.

Il faut trouver des mesures structurelles. Celles-ci ont d'ailleurs été prévues dans le budget 2010-2011. Il s'agit de constructions, de places qui vont se libérer.

En attendant, il y a plus de 1 200 personnes qui sont hébergées à l'hôtel faute de places, principalement à Bruxelles, et plus de 600 familles qui sont aujourd'hui dans les centres d'accueil qui n'accepteront bientôt plus les demandeurs d'asile car ils devront accepter, à Bruxelles en tout cas, les sans-abri. Vous savez qu'il y aura ainsi, comme chaque année, une concurrence entre les plus fragilisés.

Il y a urgence. L'hiver arrive

D'après *La Libre Belgique* du 4 novembre 2009, le secrétaire d'État Philippe Courard avait adressé un courrier au ministre en charge de la Régie des Bâtiments pour lui demander de mettre à disposition de Fedasil, de toute urgence, des bâtiments libres appartenant à la Régie pour une période déterminée puisque des mesures structurelles vont être trouvées.

Dès lors, monsieur le ministre mes questions sont très simples.

Y a-t-il des bâtiments libres? Le ministre envisage-t-il de mettre ces bâtiments à disposition de Fedasil pour une période limitée pendant l'hiver?

15.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: À plusieurs reprises déjà, la Régie des Bâtiments a passé en

revue l'ensemble du patrimoine dont elle a la gestion afin d'identifier les bâtiments rapidement disponibles et aptes à héberger des personnes. Les recherches ont été effectuées en fonction des critères de Fedasil, notamment la préférence marquée pour l'hébergement collectif. Ces recherches ont abouti aux différentes solutions à moyen et long terme déjà envisagées et pour lesquelles des contacts réguliers ont lieu entre Fedasil et la Régie des Bâtiments.

Si un nouveau secrétaire d'État a écrit un nouveau courrier au ministre de tutelle de la Régie des Bâtiments, je peux vous garantir que le membre du gouvernement qui gère cette matière avant lui avait pris les mêmes contacts avec la même Régie des Bâtiments qui avait déjà réalisé l'exercice dont je vous parle. Ce n'est pas le nombre de secrétaires d'État qui va modifier la réalité mais bien la capacité des bâtiments disponibles à répondre aux demandes de confort minimal d'hébergement qu'on doit aux personnes concernées.

Pour ce qui est des solutions d'urgence, la Régie ne peut proposer que des bâtiments conçus dès l'origine pour héberger des personnes, soit – c'est arrivé une fois – des logements anciennement destinés aux gendarmes. Ceux-ci sont répartis sur tout le territoire, quelques unités éparses qui ne permettent pas de répondre aux besoins de solution collective tels qu'exprimés par Fedasil. Cette liste a déjà été discutée avec Fedasil, qui la connaît et qui n'a pas retenu ces solutions.

En concertation avec Fedasil, la Régie des Bâtiments vérifie cette semaine encore cette liste et la possibilité de mettre à sa disposition des bâtiments pour l'hébergement temporaire, vu l'urgence. Il me semble cependant que toutes les possibilités ont été examinées depuis longtemps.

15.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le secrétaire d'État, j'entends bien que des listes existent et que des contacts ont lieu. J'espère que des solutions pourront être dégagées de ces concertations. En outre, un assouplissement temporaire des conditions de Fedasil me paraît nécessaire. Vous n'avez pas évoqué le nombre de bâtiments ou possibilités mais il ne semble toujours pas y avoir d'accord entre Fedasil et la Régie des Bâtiments.

15.04 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: La Régie des Bâtiments n'a pas "en portefeuille" énormément de bâtiments de logement. Typiquement, la Régie dispose de bureaux qui ne sont certainement pas adaptés aux situations d'urgence. Ils pourraient l'être à moyen terme s'ils étaient reconvertis. Comme solutions d'urgence, il n'y a que quelques logements de gendarmes. Pour avoir parcouru la liste moi-même, certains ne sont plus en très bon état et devraient être revendus. La seule solution de bâtiments collectifs est la fameuse caserne à Etterbeek qui, après examen, a été repoussée. On peut lire cette liste tous les mois, elle ne change pas. Les biens qu'elle reprend sont dans l'état où ils sont et ne permettent pas de répondre aux demandes pressantes et urgentes que Fedasil exprime.

Le président: Madame Lalieux, il faudrait peut-être voir du côté de la Défense. La télévision montrait récemment de magnifiques bâtiments vides à Arlon.

15.05 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, des questions ont été posées à tous. N'ayez crainte, des questions ont également été déposées à la Défense!

Le président: Vous me rassurez, madame Lalieux!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

16 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de hervorming van de federale overheidsdienst Financiën" (nr. 16122)

16 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la réforme du Service public fédéral Finances" (n° 16122)

16.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik heb recent vernomen dat het ontwerp van koninklijk besluit houdende de wijziging van het koninklijk besluit van 17 februari 2002 houdende de oprichting van de federale overheidsdienst Financiën en twee andere ontwerpbesluiten inzake de organisatiestructuur van de FOD Financiën volop in voorbereiding zijn. Over die drie ontwerpen is recent met de vakbonden overlegd. Ik heb begrepen dat de vakbonden een negatief advies hebben bezorgd over de voorliggende ontwerpen.

Ik vind het absoluut heel positief dat er werk wordt gemaakt van de hervorming van de FOD Financiën en dat er ingrijpende initiatieven worden genomen.

Ik haal even de verwijten van de vakorganisaties aan. Op dit ogenblik zou het nog steeds niet bekend zijn hoe de structuur eruit moet zien op het niveau lager dan N-1. De koninklijke besluiten zouden een budgettaire impact hebben, waarop de FOD Financiën op dit moment niet zou kunnen antwoorden. Hoewel de vakbonden wel akkoord gaan met de invoering van de nieuwe structuren, vragen zij van welk globaal plan voor Financiën ze deel uitmaken.

Mijnheer de staatssecretaris, daarom heb ik de volgende vragen. Welke initiatieven zult u of zal de minister nemen na het negatief advies van de vakbonden? Welke voorstellen zult u eventueel formuleren om dat plan aanvaardbaar te maken?

Hoe zit het met het verhaal van de financiële impact? Is de financiële impact van de hervormingsplannen wel degelijk doorgerekend, ja of neen?

Wat is de globale visie achter de koninklijke besluiten? Van welk globaal plan maken zij deel uit?

16.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, de drie ontwerpbesluiten zijn voor advies aan de vakorganisaties van mijn departement voorgelegd op 6 en 16 oktober van dit jaar. Dat de vier organisaties de ontwerpen zouden hebben verworpen, is niet volledig juist. Een vakorganisatie stemde niet in met de wijziging van het KB van 17 februari 2002, dat tot doel heeft het aantal algemene administraties bij de FOD Financiën van 4 naar 6 te verhogen. Een vakorganisatie wilde zich niet uitspreken, twee andere organisaties gingen niet akkoord. Voor een van de twee laatstgenoemde vloeit de weigering voornamelijk voort uit het feit dat ze het principe van de managementfuncties nooit steunde, of het nu op het niveau van mijn departement of elders was.

Wat de twee ontwerpen van organiek besluit betreft die de bevoegdheden van enerzijds de operationele diensten en anderzijds de andere operationele diensten bepalen, hebben de vier vakorganisaties inderdaad een negatief advies gegeven. Dat gebeurt om specifieke redenen die niet noodzakelijkerwijze identiek zijn. Het negatieve advies moet volgens mij worden genuanceerd. Het is niet zozeer een weigering van de voorgelegde voorstellen. Bij sommige organisaties is het namelijk vooral te wijten aan een gebrek aan verduidelijking of de vrees voor een te sterke centralisatie.

Tijdens de twee vergaderingen werd een garantie gegeven, maar die bleek onvoldoende voor de representatieve vakorganisaties. Op basis van bepaalde opmerkingen werden verduidelijkingen aangebracht in het verslag aan de Koning over de twee ontwerpbesluiten. De budgettaire weerslag van de drie besluiten is marginaal, aangezien de vier functies N-1, één functie N-1 en drie functies N-2 vervangen. Over het geheel genomen zou dat de functieweging niet ingrijpend mogen veranderen.

De drie besluiten zijn een eerste fase in de herstructurering van mijn departement. Op korte termijn moeten we in nauwe samenwerking met de administrateurs-generaal bepalen hoe de andere dan operationele diensten met verschillende algemene administraties zullen worden vervlochten, alsook de relaties onder de gezagsniveaus vastleggen.

16.03 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, om eerlijk te zijn, uw antwoord bevalt mij ten zeerste.

U haalt aan uit het verslag van het hoog overlegcomité. Ik heb dat verslag ook in mijn bezit. Ik durf toch nog erop aan te dringen snel werk te maken van verduidelijking van de plannen en centralisatie en het overleg met de vakorganisaties niet als afgewerkt te beschouwen.

Dat moet worden gekoppeld aan het concreter maken van de verschillende pijlers onder andere inzake het niveau N-1. U kent het standpunt van CD&V; voor ons is het punt dringend en prioritair. Als u de juiste richting inslaat, zullen wij u daarbij steunen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van de heer Stefaan Vercamer aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de eigendom van de provinciehuizen" (nr. 16168)

17 Question de M. Stefaan Vercamer au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la propriété des palais provinciaux" (n° 16168)

17.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is mijn tweede vraag over het onderwerp.

Ik wil beginnen met een anekdote die de relevantie van mijn vraag moet illustreren. Een kranteninterview met de Limburgse provinciegouverneur Stevaert handelt over het aanhoudende regenweer dat sporen nalaat in de orangerie van zijn ambtswoning; het water sijpelt aan verschillende kanten zachtjes binnen. Daarover zegt de heer Stevaert bezorgd: "Ik mag dan de plaatselijke vertegenwoordiger van de federale en van de Vlaamse regering zijn. Dit huis is eigendom van de Belgische overheid en voor de Regie der Gebouwen gaat het hier niet om een prioriteit".

In maart kaartte ik, onder de vorm van een parlementaire vraag, de problematiek van de overheveling van de provinciehuizen reeds aan. Ik wil u nu vragen naar een nieuwe stand van zaken.

Ik geef de specifieke vragen, waarvan sommige uiteraard dezelfde zijn gebleven.

Ten eerste, is de overdracht van de provinciale gebouwen nog steeds geblokkeerd of heeft de interministeriële werkgroep Financiën en Begroting ondertussen de knoop kunnen doorhakken, zoals u in uw antwoord op mijn vraag van 25 maart verwachtte?

Ten tweede, is de Vlaamse regering ondertussen akkoord gegaan met een overdracht zonder financiële compensatie? Geldt dat ook voor de Waalse regering?

Ten derde, waarom maakt de federale overheid de provinciehuizen niet aan de provincies zelf over? Naar verluidt is zulks voor de provincie Antwerpen inmiddels gebeurd. Ik zou ter zake graag van u de bevestiging krijgen.

Tot slot, u zou minstens aan de provincies kunnen vragen of zij in een overdracht zonder financiële compensatie voor de provincies zijn geïnteresseerd? In artikel 70 van de provinciewet staat immers onder punt 4 dat de huur en het onderhoud van het provinciehuis met onderhoud en vernieuwing van het meubilair ten laste van de Staat zijn. Zult u een dergelijke vraag aan de provincies stellen?

17.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, wat de eerste vraag betreft, de minister heeft het dossier op de agenda van het overlegcomité van 12 mei 2009 geplaatst. Het overlegcomité is niet akkoord gegaan met de overdracht van de gebouwen die werden gebruikt voor de huisvesting van de ondergeschikte besturen en het voormalige ministerie van Landbouw. Dat punt zal opnieuw op de agenda worden geplaatst in december 2009.

Er was voorgesteld dat de interministeriële conferentie Financiën en Begroting ermee zou worden belast gevolg te geven aan haar beslissing van 12 december 2008 met betrekking tot de begrotingsdoelstellingen op basis van het verslag van de werkgroep Overdracht van Gebouwen, van 26 juni 2008. Hierbij werd voorgesteld om het Gewest de werken zelf te laten uitvoeren, op voorwaarde dat hiervoor een financiële regeling wordt getroffen. Sindsdien heeft geen vergadering van de ICFB-CIFB meer plaatsgevonden. De minister van Begroting zal ze binnenkort moeten bijeenroepen.

Op de tweede vraag kan ik antwoorden dat de overdracht van bevoegdheden inzake lokale overheden krachtens de bijzondere wet van 13 juli 2001 leidt tot een overdracht van de onroerende goederen van de Staat, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden. Ze worden hen zonder schadeloosstelling overgedragen. Artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 sluit de mogelijkheid uit dat er een bijzondere dotatie wordt toegekend aan de Gewesten waaraan een goed wordt overgedragen. Voorlopig blijkt nergens dat de Waalse noch de Vlaamse regering eindelijk akkoord kunnen gaan met een overdracht zonder financiële compensatie.

Ik kom tot de derde vraag. De overdracht van bevoegdheden leidt, krachtens de bijzondere wet van 13 juli 2001, tot een overdracht van de onroerende goederen van de Staat die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden. Overeenkomstig artikel 2 van de wet van 8 augustus 1980 worden ze

hun zonder schadeloosstelling overgedragen. De overdracht die in het overlegcomité wordt voorgesteld op basis van een voorstel van het departement Binnenlandse Zaken, in overleg met de Gewesten, is een overdracht van bijkomende delen van een mede-eigendom voor het grootste deel van de gebouwen van het provinciaal bestuur, waarvan de federale overheid, het Gewest en de provincie reeds mede-eigenaars zijn. Welke delen er moeten worden overgedragen, werd bepaald op grond van de bevoegdheden die de diensten van elke overheid in de gebouwen uitoefenen. Het prinsbisschoppelijk paleis in Luik huisvest bijvoorbeeld ook diensten van de rechterlijke macht.

Tijdens het overleg over dit dossier heeft de Vlaamse regering niet gesuggereerd om haar deel naar het provinciaal bestuur over te dragen. Ook voor de provincie Antwerpen is er eveneens in een gratis overdracht voorzien van 5,5 procent vanwege de federale Staat naar het Vlaams Gewest. Daarenboven heeft de provincie Antwerpen in 1999 bepaalde bouwdelen vanwege de federale Staat aangekocht, zodat de provincie Antwerpen eigenaar is geworden van het grootste deel van het provinciaal bestuursgebouw te Antwerpen.

Wat uw vierde vraag betreft, krachtens de bijzondere wet van 13 juli 2001 valt artikel 70,4 van de provinciewet onder de gewestelijke bevoegdheid. Alleen de Gewesten kunnen dat artikel wijzigen — behalve de punten 3 en 8, maar die gaan over andere vragen —, zoals Vlaanderen heeft gedaan. Zolang een Gewest dat artikel niet heeft gewijzigd, moet het worden opgevat als een artikel dat de huur en het onderhoud van het provinciehuis ten laste legt van het Gewest, en niet meer ten laste van de Staat.

17.03 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

18 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de vertraging bij de opening van de grensinspectiepost Linkeroever" (nr. 16242)

18 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'ouverture retardée du poste d'inspection frontalier Linkeroever" (n° 16242)

18.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het gaat wel degelijk over de vertraging bij de grensinspectiepost Linkeroever.

Sinds maart 2008 is de grensinspectiepost Linkeroever in de Antwerpse Waaslandhaven klaar voor ingebruikname. Pas op 30 april van dit jaar bereikte de Ministerraad een akkoord over de ingebruikname en de concessieovereenkomst. Nog niet zo lang geleden, op 21 oktober antwoordde minister Reynders op mijn vraag in deze commissie dat de grensinspectiepost op 1 november in gebruik zou worden genomen door de administratie Douane en Accijnzen.

Een dag na het antwoord van de minister vernam ik van de mensen op het terrein dat 1 november absoluut onmogelijk zou zijn en dat dit ten vroegste 16 november zou zijn.

Daarna bleek dan weer dat de opening voor de gebruikers op 30 november zou gepland zijn en daarna bleek dan weer dat het zeer twijfelachtig zou zijn dat op 30 november de scanners, waar het dan toch om draait, wel operationeel zouden zijn, want daaraan zou nog het meeste werk moeten gebeuren.

Daarom heb ik de volgende vragen.

Klopt het verhaal van het uitstel?

Wat is de bijkomende reden voor deze bijkomende vertraging?

Wanneer zullen die scanners op Linkeroever eindelijk in gebruik kunnen worden genomen?

Is het nodige personeel aanwezig om deze grensinspectiepost op Linkeroever optimaal te benutten?

Klopt het dat de garantie van de containerscanners jammer genoeg al zou verstreken zijn nog voor de

ingebruikname van deze scanners?

18.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, ten eerste, de streefdatum voor de ingebruikname van de grensinspectiepost door de Administratie der Douane en Accijnzen is momenteel 16 november. Van 30 november is tot nader order geen sprake. De feestelijke inhuldiging van de grensinspectiepost zal later, wellicht pas in 2010, plaatsvinden. De datum zal worden afgesproken in overleg met andere gebruikers in het Havenbedrijf Antwerpen.

Ten tweede, de belangrijkste reden voor de vertraging zijn de werkzaamheden inzake ICT. Momenteel wordt er nog gewerkt aan het leggen van kabels tussen de controlepost, het scangebouw en het administratief gebouw. De oplevering van de werken is gepland voor 9 november.

Ten derde, de scanners kunnen in gebruik worden genomen op dezelfde datum waarop de rest van de site in gebruik wordt genomen, dus op 16 november.

Op uw twee laatste vragen geef ik een positief antwoord.

18.03 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb er alle begrip voor dat het op zich een klein dossier is voor de FOD Financiën, met relatief weinig belang. Het is de tweede keer dat ik hierover intervenieer. Ik zou u bijna moeten vragen om op 16 november samen met mij te gaan kijken naar de ingebruikname van de post. Dan gaat het misschien gebeuren, maar ik vrees dat wij er niet zullen staan op 16 november en dat die post echt niet zal opengaan. Volgens alle informatie waarover ik tot nu toe beschik, is dat absoluut onmogelijk. Ik hoop echt dat wat u zegt, waar is. Ik hoop alleen dat ik hier over twee weken niet moet terugkomen om een vraag te stellen over het uitstellen van de uitgestelde opening.

De **voorzitter**: We zullen met spanning wachten tot 16 november.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

19 **Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het rapport van de Nederlandse Stichting Sigaretten Industrie" (nr. 16262)**

19 **Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le rapport de la 'Stichting Sigaretten Industrie' aux Pays-Bas" (n° 16262)**

19.01 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Bedankt mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, recent heeft de Nederlandse Stichting Sigarettenindustrie een onderzoeksrapport naar sigarettensmokkel gepubliceerd. Dat rapport stelt dat België een transitcentrum voor sigarettensmokkel zou zijn. Het grote verschil met tien jaar geleden is dat er toen echte sigaretten werden gesmokkeld, terwijl het nu vooral om nepsigaretten gaat. In het rapport wordt gezegd dat die sigaretten vooral in het nachtwinkelcircuit worden verkocht. Ik heb daar een aantal vragen over, vooral omdat ik in dat rapport las dat Groot-Brittannië 225 miljoen euro heeft geïnvesteerd in nieuwe opsporingsapparatuur, waardoor er opmerkelijk meer illegale sigaretten in België zouden achterblijven.

Hoeveel gesmokkelde sigaretten zijn er in het jaar 2009 reeds in beslag genomen? Welk percentage daarvan zijn zogenaamde nepsigaretten? Heeft de Belgische douane een specifiek actieplan in de strijd tegen de sigarettensmokkel? Klopt het verhaal van de toegenomen inspanningen van Groot-Brittannië, waardoor er bijkomende problemen in België zijn ontstaan? Zijn er in België extra inspanningen gepland? Heeft de Administratie der Douane en Accijnzen, wat zij strikt genomen zouden kunnen doen, ooit al controles uitgevoerd in het nachtwinkelcircuit? Indien dat ooit is gebeurd, wat waren dan de resultaten van deze controles?

19.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, de eerste negen maanden van dit jaar onderschepte de Belgische douane 109 671 543 gesmokkelde sigaretten; 99 371 543 daarvan werden effectief door de Belgische douane in beslag genomen; de 10 300 000 resterende stukken werden bewaard en doorgeleverd aan een andere lidstaat van de EU, waar zij door de lokale douane in beslag werden genomen.

Ongeveer 9 procent van de onderschepte sigaretten zijn authentieke producten van bekende universele merken. De overige 91 procent betreffen hetzij namaakproducten van universele merken, hetzij sigaretten van onbekende merken. Dat bevestigt de trend die zich sinds drie jaar doorzet: het aandeel namaaksigaretten ten opzichte van het totaal aantal in beslag genomen stuks is aanzienlijk gedaald, van 92 procent in 2005 tot 50 procent in 2008.

De strijd tegen de sigarettensmokkel behoort tot de topprioriteiten van de opsporingsdiensten van de Administratie der Douane en Accijnzen. Sigarettensmokkel is een universeel verschijnsel. De Belgische douane neemt daarom maximaal deel aan internationale operaties ter bestrijding van deze vorm van criminaliteit. Bovendien wordt op basis van de beschikbare instrumenten voor internationale samenwerking intens samengewerkt met de verschillende lidstaten van de EU en met OLAF.

De recent geplande investeringen in Groot-Brittannië in de strijd tegen de sigarettensmokkel kan worden bevestigd. De investeringen, waarin werd voorzien voor de Belgische Administratie der Douane en Accijnzen voor de jaren 2009 en 2010, moeten de administratie in staat stellen haar effectiviteit te verhogen op het vlak van de strijd tegen de smokkel in het algemeen en tegen sigarettensmokkel in het bijzonder.

Tot die investeringen behoren onder meer de investeringen die zijn gemaakt bij de aankoop van installaties van vaste containerscanners in de havens van Antwerpen en Zeebrugge. De aankoopprijs van de toestellen bedraagt samen 8 949 000 euro, plus 1 879 290 euro btw. De strijd tegen de smokkel, en niet het minst tegen de sigarettensmokkel, moet immers in de eerste plaats worden gevoerd door de inzet van moderne detectietechnologieën. De containerscanners in kwestie worden in 2009 in Antwerpen en in 2010 in Zeebrugge in gebruik genomen.

Controles in nachtwinkels behoren tot de normale toezichtstaken van de Administratie der Douane en Accijnzen. Daarbij gaat de aandacht uiteraard uit naar de illegale verkoop van tabaksproducten. Deze illegale verkoop wordt ook op openbare markten opgespoord. Het betreft zeer arbeidsintensieve controles die zelden leiden tot de ontdekking van spectaculaire hoeveelheden gesmokkelde sigaretten.

19.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Ik vind het onrustwekkend dat de trend uit het rapport inderdaad klopt. De verhouding 91-9 procent, met gevaren voor de volksgezondheid. Ik begrijp dat de controles in nachtwinkels en op markten zeer arbeidsintensief en moeilijk zijn. Wat vindt men daar immers? Uiteraard geen 500 000 sigaretten. Dat zou moeilijk zijn. Ik dring aan om dit blijvend op te nemen in de prioriteiten van Douane en Accijnzen. De signaalfunctie van dat soort van controles is groot. Ook al is het maar een beperkte hoeveelheid sigaretten in het grotere geheel. Ik ben blij dat de administratie deze bezorgdheden deelt. Waarvoor dank.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 Vraag van de heer Luk Van Biesen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de fiscale ontvangsten 2009" (nr. 16336)

20 Question de M. Luk Van Biesen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les recettes fiscales 2009" (n° 16336)

20.01 Luk Van Biesen (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik kom graag terug op de problematiek van de fiscale ontvangsten want de vice-premier stelde op een bepaald ogenblik dat onze Staat virtueel failliet is. Het is dan ook interessant om te kijken naar de ontvangsten. Ik heb het rapport van de FOD Financiën over de eerste acht maanden van 2009 ingekeken. Daarin staat te lezen dat 51,9 miljard werd opgehaald in plaats van 62,0 miljard in 2008.

Bij de directe belastingen waren er voor 25,4 miljard aan ontvangsten in 2009, tegenover 33,4 miljard het jaar voordien. Voor de btw is er sprake van 20,3 miljard aan ontvangsten voor 2009, ten opzichte van 21,4 miljard het jaar voordien.

52 miljard ten opzichte van 62 miljard is een verschil van 10 miljard. Dit is een heel groot verschil. De vrees bestaat dan ook dat de deficitaire begroting 2009 er slechter zal uitzien dan de meesten verwachten. Dit is de reden waarom ik de cijfers voor de eerste negen maanden zo attent opvolg.

Ik zou ook graag willen weten welke de invloed is van de lagere ontvangsten op het economische herstelplan. Dit plan werd op 1,2 miljard euro gebudgetteerd.

Kunt u mij de cijfers tot eind september 2009 mededelen? Kunt u mij een duiding geven over de fiscale ontvangsten voor 2009 overeenkomstig de opgemaakte begroting?

20.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb hier een tabel die een overzicht biedt van de evolutie van de fiscale ontvangsten geïnd na negen maanden in 2009. Ik zal u die geven. Daarbij wordt een vergelijking gemaakt met de cijfers voor 2008. Als ik de cijfers voor de eerste negen maanden van dit jaar vergelijk met die van de eerste negen maanden van 2008, dan merken wij in relatieve termen een groei voor de directe belastingen van –19,5 procent, dus een vermindering van bijna 20 procent, een vermindering van 5,7 procent voor indirecte belastingen en een vermindering van 76,5 procent voor boekingscorrecties, een zeer gering bedrag.

In absolute cijfers is er een vermindering of een negatieve groei van 8,9 miljard. Uit deze cijfers blijkt dat de minderwaarde van 10,059 miljard euro is teruggelopen tot 8,953 miljard na 9 maanden. In relatieve cijfers bedraagt de minderwaarde nu 13,2 procent.

Deze minderwaarde betreft vooral de volgende posten. Ten eerste, de bedrijfsvoorheffing –3,7 miljard als gevolg van de maatregelen van het herstelplan. Ten tweede, de voorafbetalingen –2,4 miljard; deze afwijking is een direct gevolg van de crisis, met name door de fel geslonken winsten van de vennootschappen, alsook de teruggave van een gedeelte van de voorafbetalingen reeds in 2008. Ten derde, de btw –1 miljard; als direct gevolg van de crisis is de consumptiequote fors verminderd ten voordele van de spaarquote. Het recordbedrag aan middelen op de spaarboekjes vormt daar een duidelijk bewijs van. Ten slotte, de roerende voorheffing –0,5 miljard. Ook voor de registratierechten gaat het om –0,5 miljard; dit is een forse daling door de impact van de crisis op respectievelijk de dividenden en de vastgoedmarkt.

Wat ten slotte uw vraag betreft inzake duiding van de actuele cijfers voor de jaarraming, kan ik u het volgende meedelen. Globaal was er voor 2009 een minderwaarde voorzien van 8,9 miljard. Na negen maanden is dit cijfer al bereikt. Voor bepaalde posten zal er nog een recuperatie gebeuren, zoals voor de bedrijfsvoorheffing. Voor andere posten, zoals de voorafbetaling, zullen echter nog verdere verliezen worden geleden.

Alles samen blijkt nu reeds dat de vooropgestelde doelstelling voor 2009 die is opgenomen in de rijksmiddelenbegroting 2009-2010 alvast realistisch is. De globale fiscale ontvangsten voor 2009 zijn immers geraamd op 84,7 miljard tegenover een ontvangst van 93,6 miljard in 2008, kortom, een minderwaarde van 8,9 miljard.

20.03 **Luk Van Biesen** (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik zal die cijfers uiteraard nog nader bekijken. Ik dank u voor de gegevens.

Ik kan alleen concluderen dat het gat dat verwacht werd wegens minder ontvangsten reeds na negen maanden gehaald is. Dat is natuurlijk geen fantastisch goed nieuws, ook al zegt u optimistisch dat de rijksmiddelenbegroting nog haalbaar is. U hebt echter zelf aangegeven dat er wel wat gerecupereerd kan worden op de bedrijfsvoorheffing, door het herstelplan, maar dat de achteruitgang inzake btw en voorafbetalingen zeker ertoe zal bijdragen dat het verlies nog een aantal miljarden hoger zal zijn dan oorspronkelijk werd begroot.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

21 **Vraag van de heer Luk Van Biesen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het succes van Tax-on-web en de automatische inkohiering" (nr. 16338)**

21 **Question de M. Luk Van Biesen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le succès de Tax-on-web et l'enrôlement automatique" (n° 16338)**

21.01 **Luk Van Biesen** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, dit is gewoon een vraag over het positieve nieuws dat Tax-on-web een succes is.

Wij refereren graag aan de zeer geslaagde fiscale hervorming van de ministers Reynders en Verhofstadt in de eerste paarsgroene regering. Daarbij werden duidelijke belastingverlagingen gerealiseerd. Een deel ervan werd rechtstreeks gerealiseerd, en een deel werd gedaan via de inkohiering. Zo ontstond, zoals iedereen weet, de renteloze lening van de burger aan de overheid, van circa 2,3 miljard, zoals werd vastgesteld.

Omwille van de budgettaire situatie kon dat niet worden gewijzigd. Maar natuurlijk, dankzij Tax-on-web kan er wel wat worden gewijzigd inzake het sneller terugbetalen aan de burgers door het sneller inkohieren. Dat is uiteraard tijdwinst die kan gerealiseerd worden.

Uit de verschillende informatie die is meegedeeld, hebben wij kunnen vaststellen dat een derde van de indieners via Tax-on-web reeds voor eind 2009 een afrekening van 2008 zal ontvangen. Stoute tongen beweren meteen dat dit een derde de groep vormt van zij die een supplement zullen moeten betalen. Of is er een andere reden waarom het precies een derde deel is? Die vraag komt altijd terug: zijn het nu degenen die moeten bijbetalen die toevallig sneller worden ingekohierd, of zit er een systeem of logica achter waarom de ene indiening via Tax-on-web wel rechtstreeks leidt tot inkohiering, maar een andere indiening via Tax-on-web leidt tot een controle en niet-inkohiering?

Mijn vraag luidt dus welk criterium er wordt gehanteerd om een indiening via Tax-on-web al dan niet automatisch te inkohieren.

21.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, ik kan het geachte lid bevestigen dat ongeveer een derde van de burgers hun afrekening van de personenbelasting voor het aanslagjaar 2009 al heeft ontvangen.

De automatische inkohiering houdt rekening met een aantal regels. Er zijn bijvoorbeeld en meestal validatieregels. Een aangegeven wedde bijvoorbeeld vereist de aanwezigheid van het bedrag van de bedrijfsvoorheffing. Is voornoemd bedrag niet vermeld, dan wordt de aangifte niet onmiddellijk ingekohierd.

Om het functioneren van de organisatie van de FOD Financiën niet in gevaar te brengen, spreekt het vanzelf dat bedoelde regels niet gedetailleerd kunnen worden opgesomd.

Eind oktober 2009 werden al 2 035 410 aanslagen ingekohierd. Zij resulteren in een totaal terug te betalen saldo van 716 880 506,31 euro. Ik heb een detail van de positieve en de negatieve artikelen bij mij. Er zijn echter meer dan 500 000 positieve artikelen voor een te inkohieren bedrag van iets minder dan 500 miljoen euro, met name 468 miljoen euro. Er zijn iets meer dan 1 miljoen negatieve artikelen voor een terugbetaling van meer dan 1 miljard euro, met name 1 185 000 000 euro. Dat zijn de cijfers.

21.03 **Luk Van Biesen** (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor de cijfers.

Van de renteloze lening van 2,3 miljard is een kleine 720 miljoen euro reeds vroeger terugbetaald. Dat is het belangrijkste nieuws dat vandaag werd vernomen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.27 uur.

La réunion publique de commission est levée à 16.27 heures.